

Suflete care sunt acum în închisoare
(Seelen, die jetzt im Gefängnis sind)

Jeffersonville, Indiana, SUA
10 noiembrie 1963

Să aplecăm un moment capetele noastre. Tată ceresc, noi îți mulțumim pentru că ai îngăduit să ne putem aduna încă o dată înaintea Ta. Noi știm că într-o zi ne vom aduna pentru ultima dată ca muritori. După aceea zi ne vom aduna într-o stare proslăvită cu Tine și cu toți mântuiții din toate veacurile.

Fiindcă vedem că acest ceas mare vine, inimile noastre bat în așteptare. Prin aceasta este alungată teama. Noi nu ne temem de nimic; nu ne este frică de nimic. Noi privim la făgăduințele Dumnezeului celui veșnic, știind că ele sunt adevărate și noi trăim pentru ele. Noi trăim pentru ceasul acela în care tot ce este muritor va fi transformat și noi vom fi atunci ca El. Nu va mai fi nici boală, nici necazuri și dureri.

Atunci totul va fi trecut. Cu bucurie în inima, cu credința și îndrăzneala noi așteptăm ziua aceea. DOAMNE, noi ne-am adunat astăzi ca să recunoaștem greșelile noastre și să Te rugăm să ne dai har. Noi știm că suntem muritori plini de greșeli și lipsuri, de aceea am venit în dimineața aceasta la altar. Noi venim să recunoaștem greșelile noastre și să ne deschidem inimile către Tatăl nostru ceresc, ca El să ne dăruiască în ceasul acesta binecuvântările și să înnoiască puterea și credința noastră, în timp ce suntem adunați, conform făgăduinței, în locuri cerești în Numele lui Isus Hristos. Conform făgăduinței Lui, noi am trecut din moarte la viață, suntem în locurile cerești cu El într-o atmosferă cerească.

Fie ca El să ne învețe astăzi acele lucruri pe care le-a pregătit pentru noi și să ne dea pâinea vieții ca să fim întăriți pentru viitorul care ne stă înaintea. Admite, DOAMNE. Noi ne rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Puteți să vă așezați. Bună dimineață, tuturor. Este bine că sunt în dimineața aceasta din nou cu voi în atmosfera cerească de rugăciune. Eu am întârziat puțin. Cu câteva minute în urmă am primit câteva telefoane cu vești cam triste. Un băiat era pe moarte, dar așa cum stau eu aici,

DOMNUL s-a atins de trupul lui și El trăiește. Unul din băieții care stau aici este fiul vărului meu. Ei au fost de fapt catolici. În dimineața aceasta ei s-au dus la biserică și ceva le-a spus să vină aici. Are loc o schimbare. Ei vor veni la noi acasă și se vor pregăti pentru botez.

Sunt într-adevăr minunate aceste lucruri pe care le face DOMNUL. El face întotdeauna ceva. Ei au venit și au vrut să intre înăuntru, dar nu a mai fost posibil. Ei au spus: „Nu se putea merge înăuntru.” Eu am întrebat: „Vreți să vorbiți cu mine?” Astfel eu am spus: „Veniți la mine acasă, acolo vom vorbi împreună.”

Pe când eram în drum spre New York, mă gândeam că ar fi bine dacă aș putea să vin în această adunare pentru că știam că ar fi pur și simplu înviorător să aprind focul meu la focul vostru. De aceea ne-am oprit pentru o zi aici.

Noi am venit alaltăieri la amiază și ar fi trebuit să plec azi după masă, dar cred că voi pleca mâine dis de dimineață, căci s-ar putea să fie zăpadă pe drum, între orașul acesta și New York. Eu trebuie să trec prin munții Virginiei și prin Alleghenies și pe la poalele munților Adirondacks. Noi începem în ... am uitat cum se numește arena cea nouă de acolo. Ei au stricat arena Sf. Nicholas și eu cred că au construit alta nouă.

După câte știu eu, noi facem parte dintre primii cărora li se închiriază serile. Noi suntem mulțumiți pentru oamenii pentecostali din New York-ul cel mare. Eu cred că unele biserici vor lucra împreună cu noi și așteptăm un timp minunat.

Săptămâna viitoare ne vom întoarce înapoi, dacă voiește DOMNUL. Dacă este în voia DOMNULUI, sperăm să putem rămâne o săptămână aici până la adunarea de duminică dimineață.

Pentru păstorul nostru am dat din nou buzna, cum o fac întotdeauna. Vedeți, eu am venit chiar și fără să fiu invitat. Pentru că este un număr frumos de oameni aici și îi văd pe unii care nu sunt din oraș, eu m-am gândit că în cazul în care păstorul nu are altceva în plan pentru seara aceasta, să avem o adunare scurtă și apoi să ne rugăm pentru bolnavi. Mulțumesc.

Noi sperăm că ne vom ruga în seara aceasta pentru bolnavi - aș vrea să vorbesc despre vindecări divine și apoi să ne rugăm pentru bolnavi. Noi vom începe mai devreme, dacă păstorul vostru este de

acord. Voi începeți de obicei la ora 19.30, nu-i așa? Ce ar fi dacă în seara aceasta vom începe la ora 19.00, iar eu la ora 19.30?

Atunci voi putea încheia la ora 20.00 sau 20.30, iar oamenii ar avea timp să meargă acasă. Sunteți de acord? Toți au râs când am spus: „Ora 20.00 sau 20.30.” Eu sper că voi fi gata până atunci. Dacă ne rugăm pentru bolnavi, nu se poate stabili timpul. De când am plecat de la voi toamna trecută, am avut un timp minunat. DOMNUL ne-a binecuvântat cu multe lucruri mari.

În seara aceasta aș vrea să vă povestesc, dacă este în voia DOMNULUI, despre ultima mea întâlnire cu Dumnezeu pe care am avut-o cu câteva săptămâni în urmă în Colorado. Eu m-am gândit să vă relatez despre aceasta, pentru ca credința voastră să fie înviorată, dacă este posibil, astfel încât noi să avem în seara aceasta o slujbă bună de vindecare pentru bolnavi și suferinzi.

În dimineața aceasta voi trece direct în predica. Cu o lună în urmă ceva mi-a atins inima. După câte știu, se înregistrează acum. Este așa? Bine. Eu vreau numai să știu unde ajung benzile când vor fi trimise la alții.

Eu nu știu despre ce voi vorbi în dimineața aceasta, nu pot să spun că este deja așa. Eu știu numai că este corect. Mesajul este corect, dar în mine mai este o întrebare în legătură cu ceea ce voi vrea să fac. Se pare că este într-adevăr așa, dar de când am intrat înăuntru, sau mai bine zis de când mi s-a descoperit, mă tem că voi exprima ceva greșit și oamenii vor avea o impresie falsă.

Din notițele pe care mi le-am făcut despre ceea ce voi vorbi, am șters o parte pentru ca să nu mă exprim prea tare. Căci vedeți, dacă cineva Îl iubește pe DOMNUL Dumnezeu așa ca mine, atunci am numai o posibilitate să văd că Îl iubesc cu adevărat, și aceasta este iubindu-vă pe voi. Numai așa pot să o știu.

Totuși eu nu vreau să rețin nimic din ceea ce mi s-a descoperit, dacă este hotărât și pentru voi. Eu mă tem să nu mă exprim prea dur și să rănesc pe cineva. Trebuie să veniți numai simplu pe platformă și să vă lăsați conduși de ceea ce vreți să spuneți. Asta este tot. Câteodată se spune poate ceva, cineva înțelege puțin Altfel și deja se merge în direcția aceasta. Apoi cineva spune: „O, aceasta este asta.”

De aceea eu vreau că voi să știți că ceea ce voi spune este numai

o presupunere. Cuvântul presupunere înseamnă că ar putea să fie posibil, fără să aibe garanție absolută. Eu nu spun că aceasta este așa; este numai un gând mic pe care vreau să vi-l spun, pentru ca voi să vă gândiți asupra lui.

Bineînțeles că va fi conform Scripturii, căci eu nu aș predica altceva. Dar am ajuns deja în acest ceas? A ajuns deja la punct? Aceasta este însemnătatea acestor lucruri? Cu toată ființa mea eu mă rog să nu fie deja așa. Eu mă rog să nu fie deja. Se va întâmpla, dar a sosit deja timpul? Eu mă întreb aceasta.

Voi ați înțeles toți că eu nu știu. Eu mă întreb dacă este acesta timpul. Dacă este așa, atunci Dumnezeu să aibe milă de noi. Dar dacă timpul nu este încă prezent, atunci va veni.

Noi am planificat o rută de călătorie mai lungă. Dacă este în voia DOMNULUI, voi zbura după crăciun peste ocean în Europa și Asia, mai ales în Europa. Apoi mă întorc în SUA pentru câteva adunări și apoi merg în Africa de Sud. Voi începe în Durban din 2 septembrie până circa în 10 septembrie. După aceea trebuie să merg pentru trei zile în Johannesburg.

Eu cred că în aprilie vor fi vizitate țările scandinave: Norvegia, Suedia și Finlanda; apoi Olanda, Elveția și Germania - acolo în Europa. Rugați-vă pentru mine.

În perioada crăciunului și după crăciun vom avea aici câteva adunări. Noi dorim să fim aici acasă de crăciun. Copiii vor să vină de crăciun acasă. Noi iubim Arizona, dar ce ne lipsește acolo și nu putem duce acolo, sunteți voi și această biserică. Indiferent unde mergem și ce facem, copiii, soția mea și eu așa simțim. Nu există un alt loc ca acesta. Așa este. Un astfel de loc nu există.

Eu am traversat cele șapte mări ale lumii, am fost peste tot, dar nu există nici un loc așa de sfințit ca acesta de aici. Dacă vreți, plecați o dată de aici și veți constata ce aveți aici. Eu am predicat în toată lumea, dar în nici un loc nu am putut să simt vreodată Duhul lui Dumnezeu ca aici între noi. Așa este.

Dumnezeu conduce această lucrare din ziua când am pus piatra de temelie și am spus: „DOAMNE, Dumnezeul meu, nu lasă să se dărâme.”

Oamenii au spus: „În două luni va deveni un garaj de mașini.”

Eu am spus: „Nu o lăsa să se dărâme, DOAMNE. Menține-o și fie ca oamenii să te mai slăvească până va veni Isus.” Eu mă încred că va fi așa.

Să deschidem acum Biblia și să așteptăm ca DOMNUL să ne dea binecuvântările Lui. Noi vrem să citim unele texte biblice. Eu mi-am notat câteva texte biblice la care vreau să mă refer. Vreau să citesc trei texte biblice pe care vi le spun mai întâi: Iuda 5 și 6; voi știți, Iuda a scris numai o epistolă. După aceea din 2 Petru 2, 4-5, iar apoi din 1 Petru 3, 18-20. Dacă este în voia DOMNULUI, teme din dimineața aceasta este: Suflete care sunt acum în închisoare - închiși, acolo pentru totdeauna, fără posibilitate să fie mântuite. *Suflete care sunt acum închise.*

Noi vrem să citim mai întâi din Iuda. Eu cred că mi-am notat prima dată Iuda, apoi 2 Petru și după aceea 1 Petru. Eu am vrut să citesc din Iuda întregul capitol, dar pentru că este deja ora 10.30, vreau să economisesc timp și încep cu vers. 5. Iuda a fost frate vitreg cu Isus Hristos, cum știm cu toții. El a fost fiul lui Iosif.

„Vreau să vă aduc aminte, măcar că știți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că DOMNUL, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.”

Voi vedeți, mai întâi El i-a răscumpărat și i-a scos afară din Egipt, dar după aceea a trebuit să-i nimicească, pentru că nu au mers mai departe cu mesajul.

„El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.”

Îngerii care odată trăiau în cer și nu și-au păstrat vrednicia și starea în care se aflau, au căzut și acum se află în lanțuri veșnice în întuneric. Ei sunt ținuți în starea aceasta până la judecata zilei celei mari, când vor fi judecați împreună cu toți ceilalți necredincioși.

În 2 Petru 2 începem cu vers. 4:

„Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în adânc unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată; dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși,

când a trimis potopul peste o lume de nelegiuți.” (El nu i-a cruțat nici pe îngeri, ci i-a pus în lanțurile întunericii și a condamnat întreaga lume prin nimicirea din timpul lui Noe.)

În 1 Petru 3 citim de la vers. 18. Ascultați acum cu atenție: *„Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh, în care S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare (El le-a predicat acestor oameni din închisoare), care fuseseră răzvrățite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt. Icoana aceasta închipuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos, care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce S-a înălțat la cer, și Și-a supus îngerii, stăpânirile și puterile.”*

Haideți să ne mai rugăm o dată. Tată ceresc, noi avem aici atâtea texte biblice, trei martori, trei texte biblice care depun mărturie; Tu ai spus în Cuvântul Tău ca totul să fie bazat pe doi sau trei martori.

Eu Te rog, O, Dumnezeule, ca Tu să-i ajuți pe oameni și să le tălmăcești Cuvântul acesta, mesajul acesta, în lumina în care fiecare bărbat, femeie, băiat sau fată să înțeleagă așa cum ai hotărât Tu. Deoarece eu știu că acești trei martori depun mărturie despre adevăr, eu Te rog să reverși acum Duhul Sfânt asupra noastră.

Noi privim înspre El, Împăratul nostru, care este în mijlocul nostru în dimineața aceasta: DOMNUL Isus Hristos. Prin credință noi ne-am urcat și ședem acum cu El în locurile cerești. Noi așteptăm mesajul Lui.

Vorbește prin noi, DOAMNE. Ascultă-ne în timp ce ne rugăm, să ne tai împrejur buzele noastre care vorbesc, urechile noastre care ascultă, ca să se întâmple spre slava și mărirea Ta, căci TU ești Cuvântul și ne rugăm în Numele Tău. Amin.

Gândiți-vă că în seara aceasta are loc o adunare de vindecare. Eu nu cred că este nevoie să împărțim bilete de rugăciune. Noi ne vom ruga pur și simplu pentru bolnavi. Eu am să vă comunic ceva și sper că aceasta va aduce adunarea într-o stare în care vor avea loc orice fel de

vindecări. Eu știu că se va întâmpla numai dacă credem.

Acum trecem la aceste suflete în închisoare; suflete care sunt acum în închisoare. Sufletul nu este trupul omului, ci sufletul este natura duhului. Dacă natura unui om este pământească - când El a spus că suntem morți, Scriptura ne spune clar că suntem morți. Viața noastră este ascunsă în Dumnezeu prin Hristos; sigilați prin Duhul Sfânt.

Nu trupul vostru a murit. Nu duhul vostru a murit. A fost natura duhului vostru care a murit. Ființa care este sufletul. Dacă sunteți născuți din nou, natura sufletului vostru este Dumnezeu. Dacă nu, atunci aceasta este din lume.

Tot ce are un început are și un sfârșit. De aceea există numai o posibilitate ca să primiți viața veșnică, și anume să aveți o viață care nu a avut niciodată un început. Dar viața voastră a început când ați fost născuți. Când Dumnezeu a suflat viață în nările voastre, ați devenit un suflet viu - atunci a început viața voastră. Natura din voi era din lumea aceasta, despărțiți de Dumnezeu. Voi ați fost într-adevăr ca un animal. Așa este. Fiecare știe că noi suntem încadrați în categoria animalelor mamifere. Câți știu că noi facem parte din mamifere? Noi suntem homeotermi, dar aceasta suntem prin creațiunea pământească. Dar vedeți, ceea ce ne deosebește de animale, este că Dumnezeu a pus un suflet în noi.

Mamiferele nu trebuie să poarte haine. Nici un animal nu trebuie să poarte haine a să-și acopere rușinea, numai noi. Noi suntem singurii care facem aceasta, fiindcă noi avem un suflet. Totuși vedeți, Dumnezeu știa de la început cum va fi omul. El a creat pământul și a permis să apară tot soiul de animale, de la cel mai mic până la cel mai mare; cea mai superioară ființă care a apărut, a fost omul.

Când a fost creat omul, a fost mai întâi o ființă duhovnicească după asemănarea lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este Duh (Ioan 4, 24). El este Duh și cine se închină Lui, trebuie să se închine în Duh și adevăr - Cuvântul Tău este adevărul. Noi ne rugăm în Duh și adevăr. El este o ființă duhovnicească.

Dar nu era nici un om acolo ca să lucreze pământul. Atunci Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului. Apoi a luat o coastă din el și a format un produs secundar și astfel a despărțit omul care a avut o fire dublă, masculin și feminin. Din dragoste a scos partea

feminină și a pus-o într-o persoană care a fost numită Eva. Adam a numit-o pe soția lui Eva.

Acolo el a primit dragostea firească, dragostea-fileo pentru soția lui. Așa ar trebui să fie astăzi bărbatul, iar ea să împărtășească dragostea bărbatului ei. Bărbatul - masculinul, femeia - femininul. Vedeți, El a creat omul după chipul Său, ca bărbat și femeie i-a creat El; dar atunci nu era nimeni care să lucreze pământul și El a creat omul din țărână.

După trup omul era un mamifer - el era un animal, dar El a pus Duhul Lui în el, viața, și i-a dat posibilitatea să aleagă. Noi ne gândim că am fi cineva. Dar gândiți-vă ce suntem noi: un bulgăr de pământ, mai mult nu. Căci „Tu ești țărână și în țărână trebuie să te întorci.”

Dacă vedeți pe cineva pe stradă care își închipuie că este cineva - voi știți, un pic de cultură și școală - atunci gândiți-vă că este numai un pumn de țărână din Indiana, mai mult nu. O femeie care are pantaloni scurți și fumează țigări, merge așa de ispititor pe stradă de parcă îi aparține întreaga țară, dar este numai un pumn de praf din Indiana și se întoarce înapoi în pământ. Voi nu sunteți de fapt nimic deosebit, nu-i așa? Așa este. Așa este cu voi. Dar sufletul din voi este cel la care lucrează Dumnezeu.

Dacă El reușește ca natura duhului omului să corespundă cu El, atunci natura cea veche a murit, dragostea pentru lume a murit. Lucrurile acestei lumi sunt moarte. Dacă iubiți lumea și lucrurile din lume, atunci dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.

Pentru ca natura firească să moară, trebuie ca omul să fie născut din nou și natura lui Dumnezeu să vină și să trăiască în voi. Dumnezeu este singurul care nu are început și care nu se sfârșește.

Vedeți, de aceea El v-a făcut părtași naturii Sale, a luat omul firesc și l-a împreunat cu Duhul acesta veșnic. Dumnezeu s-a oglindit pe Sine când a devenit om în Isus Hristos - El era Dumnezeu. Dumnezeu a fost Hristos, a locuit în El și a împăcat lumea cu Sine însuși. Prin Omul acesta desăvârșit nu deveniți desăvârșiți, dar cine crede în Dumnezeu și-L acceptă va ajunge în El la desăvârșire.

El nu a lăsat trupul Său să vadă putrezirea, nu a părăsit sufletul Lui nici în iad, ci L-a înviat a treia zi și El trăiește în veci. Noi vom primi un trup ca al Lui, un trup de slavă. De aceea noi suntem botezați în Numele Lui, pentru ca noi să fim una cu El printr-o moarte

asemănătoare cu a Lui și să avem parte de învierea Sa în Numele Lui - ca să înviem și să depunem mărturie înaintea lumii că am primit o viață nouă și că omul vechi este mort. Noi am îngropat natura dintâi.

Natura firească a murit și noi avem acum natura Lui. El trăiește în noi și noi nu mai împlinim voia noastră, ci noi împlinim voia Lui. Noi nu ne mai gândim la gândurile noastre - este Duhul care gândește. Duhul care era în Isus Hristos este în fiecare credincios. Acolo este sufletul despre care vorbim noi aici. La aceasta mă gândesc acum - la sufletul din interiorul nostru.

Dacă ne gândim asupra acestui lucru: uneori se întâmplă lucruri despre care ne punem întrebarea de ce se întâmplă - noi ne întrebăm pe noi și pe alții. Dar dacă suntem creștini, atunci putem vedea după un timp că totul este spre binele nostru.

Voi ați constatat deja aceasta - toți creștinii pot s-o vadă. Noi ne întrebăm de ce a făcut-o. Când am citit Biblia prima dată, m-am întrebat: „De ce a îngăduit Dumnezeu ca Avraam, acest bărbat mare, să spună că Sara nu este soția lui?”, cum a putut El să îngăduie ca Avraam să facă toate celelalte lucruri? De ce l-a lăsat pe Avraam să părăsească țara făgăduită, deși El i-a spus ca el să n-o părăsească? Fiecare evreu care a părăsit țara făgăduită a decăzut, căci Dumnezeu le-a dat lor țara ca să rămână în ea; dar el au părăsit-o.

Avraam s-a dus apoi la Gherar. Abimeleh, împăratul acestei țări filistene, s-a îndrăgostit de Sara și a vrut să se căsătorească cu ea. El a fost un om bun și drept. Ceea ce voi spune acum este poate comic, dar eu vreau să v-o prezint așa cum este: după ce el a făcut baie, și-a îmbrăcat pijamaua, după ce s-a rugat și s-a dus în pat i-a apărut DOMNUL și a spus: „Tu ești deja un bărbat mort.”, deși bărbatul acesta nu făcuse nimic. El a fost înșelat de Avraam și de Sara. Așa este. El a spus: „Tu ai luat soția unui alt bărbat. Eu nu îți voi mai asculta rugăciunile, oricât te-ai ruga. Tu ești deja mort. Bărbatul acela este proorocul Meu.”

Acest lucru este greu de înțeles, dar dacă nu ar fi fost așa, atunci nu am fi știut ce este harul lui Dumnezeu. Pentru ce s-a căsătorit Avraam cu Agar, când el avea o soție iubitoare cum era Sara? El nu a vrut, ci Sara i-a poruncit, apoi i-a poruncit DOMNUL: „Ascultă ce-ți spune Sara.” De ce? Fiindcă trebuia să se nască un Ismael, pentru ca

roaba și fiul ei să nu devină moștenitori împreună cu femeia liberă și fiul ei. Vedeți voi ce vreau să spun? Toate aceste lucruri sunt simboluri.

De ce a trebuit să se căsătorească proorocul acela cu o prostituată și să aibe cu ea doi copii? Acesta a fost un semn. De ce a trebuit să stea unul din ei 390 de zile pe o parte și tot atâtea zile pe partea cealaltă? A fost un semn. Un alt prooroc și-a dezbrăcat hainele și a venit înaintea Israelului. Toate aceste lucruri erau preumbriri. Noi avem nevoie de astfel de lucruri, căci noi trebuie să le împlinim. Deseori ni se întâmplă lucruri și noi ne întrebăm de ce. Dumnezeu este Cel care ne arată ceva dinainte.

Pe când mai eram încă un puști - voi cunoașteți povestea vieții mele - am crezut întotdeauna, după câte pot să-mi amintesc. S-ar putea că eu să fi uitat astăzi ce mi-ați spus numai ieri, dar există lucruri care s-au întâmplat când eram tineri și de care ne vom aminti întotdeauna. Multora dintre noi li se întâmplă așa. Sună poate cam de râs, dar unul din primele lucruri de care îmi amintesc este că eu umblam pe jos și aveam o cămașă lungă. Unii dintre voi, care sunteți de vârsta mea, vă amintiți că într-adevăr copiii purtau atunci cămăși lungi. Eu îmi amintesc cum umblam pe jos și când a intrat unchiul meu i-am mâncat zăpada de pe pantofii lui. El stătea la sobă.

Următorul eveniment din viața mea de care pot să-mi amintesc, este o viziune, prima pe care am avut-o vreodată. El mi-a spus că voi petrece o mare parte a vieții mele în apropierea orașului New Albany. Eu eram un copil al munților, nici măcar un doctor nu a fost prezent la nașterea mea. Și iată că am trăit aproape cincizeci de ani aici, așa cum a prezis vedenia.

Întotdeauna am știut că undeva trebuie să fie Dumnezeu și pe când mai eram încă un puști, El mi-a vorbit și mi-a spus să nu fumez, să nu beau și să nu îmi pătez trupul cu altceva, aceasta însemna: relațiile imorale cu femeile, și altele. Deja ca bărbat tânăr mi-a fost întotdeauna teamă de aceasta.

Într-o zi m-am dus la vânătoare; dragostea pentru vânătoare se pare că este a doua mea natură. Eu am mers la vânătoare cu un băiat simpatic numit Jim Poole. Eu cred că acum fiul lui, micul Jim, vine aici la adunare. Ei sunt oameni cumsecade, familie bună. Eu cunoșteam bine familia Poole. Jimmy și cu mine dormeam și am fost întotdeauna

împreună de când am fost băieți și mergeam la școală. Între noi este o diferență de șase luni. Pușca lui Jimmy s-a descărcat și ambele mele picioare au fost împușcate, căci el a stat foarte aproape de mine. Eu am fost dus la spital și eram pe moarte. În zilele acelea nu exista încă penicilina sau ceva asemănător. Ei mi-au pus dedesubt un cearceaf de gumă. Eu am știut în seara aceea că în dimineața următoare mă vor opera. Mi-au curățat rănilor, bucăți de carne erau rupte, astfel au luat foarfeca și le-au tăiat; eu a trebuit să strâng tare de mâna unui bărbat. Acolo lucra Frankie Elch, care nu demult s-a sinucis; ei au trebuit să-mi deschidă mâinile cu forța ca să elibereze mâna lui când au terminat.

Eu am strigat și am plâns, m-am ținut așa de tare când au tăiat o parte din piciorul meu. Aveam pe atunci paisprezece ani. În seara aceea am încercat să adorm, dar m-am trezit și am auzit ceva picurând. Era sânge, cam doi litri cred eu, care a curs din vene. Ei făcuseră clișee cu raze Röntgen și au constatat că lovitura era de ambele părți așa de aproape de arteră, încât ar ajunge numai o zgârietură mică să o taie. Eu începusem să sângerez și m-am gândit: „Acesta este sfârșitul meu.”

Eu mi-am lăsat mâinile să atârne și apoi le-am ridicat din nou. Sângele curgea pe mâinile mele în jos. Eu eram în propriul meu sânge. Am sunat. Sora medicală a venit și a șters sângele cu prosoape, pentru că altceva nu putea face. Dimineața următoare am fost operat în starea aceea slăbită. Voi știți, în zilele acelea nu se făceau încă transfuzii de sânge. Ei mi-au administrat narcoza. Eu cred că voi vă mai amintiți de eterul vechi - substanța veche de narcoză. După opt ore m-am trezit. Ei mi-au dat așa de mult, încât au crezut că nu mă voi mai trezi.

Eu pot să-mi amintesc că doamna Röder din spital stătea lângă mine. Eu nu o voi uita niciodată pe această femeie. Indiferent de ceea ce se va întâmpla, dar eu nu o voi uita. Atunci ea mai era o femeie tânără. Bărbatul ei avea o funcție înaltă la o fabrică de mașini. Eu îmi amintesc că ea a șezut lângă mine împreună cu doamna Steward. Ele două au fost cele care au plătit cheltuielile pentru spitalizarea mea. Noi nu aveam nici măcar ce mânca acasă, cum am fi putut să plătim nota de plată pentru spital care era de sute de dolari?

Ea a plătit nota de spitalizare pentru mine prin asociația-bisericilor. Eu nu voi uita aceasta niciodată. Indiferent de ceea ce vor face ei sau ce va fi, ceea ce au făcut pentru mine rămâne în amintirea

mea. Ei au plătit și nota de plată de la dr. Reeder. El mai trăiește aici în Fortville și poate să vă povestească întâmplarea.

Când m-am trezit din narcoză, s-a întâmplat ceva cu mine. Eu am crezut întotdeauna că a fost o viziune. Eu eram așa de slăbit, ei au crezut că voi muri. Ea plângea. Când mi-am deschis ochii și am văzut, am putut-o auzi vorbind, apoi am adormit din nou. De două sau de trei ori m-am trezit.

Apoi am avut o viziune. Totuși după circa șapte luni trebuiau să mai fie scoase schije și bucăți de haine de vânatoare pe care doctorul nu le-a găsit atunci. Eu am făcut septicemie, ambele picioare mi s-au umflat și au cedat sub mine. Ei au vrut să-mi taie picioarele de la coapsă. Eu am spus: „Nu, voi trebuie să mergeți și mai sus și să tăiați de aici.” Eu nu am mai putut rezista. Dr. Reeder și dr. Pearl din Louisville m-au operat, au deschis locul și au îndepărtat ce era acolo. Astăzi, prin harul lui Dumnezeu, am picioare foarte bune.

Când mi-am revenit, am avut o viziune, apoi am avut a doua în care am trecut în transă. Mi s-a părut că sunt în iad.

(Unei femei i se face rău.) Cineva să pună mâinile peste ea și s-o ducă la aer curat. Indiferent cine este acolo, să pună mâinile peste ea. Haideți să ne rugăm:

Scumpe DOAMNE Isuse, sora noastră este bolnavă în dimineața aceasta și i s-a făcut rău în încăperea aceasta, fie ca harul Tău și puterea să se descopere în timp ce se vor pune mâinile peste ea. Scriptura spune: „Aceste semne vor urma celor ce vor crede. Când își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoșa.” Fie ca sora noastră să iasă acum din boală și să fie sănătoasă spre onoarea lui Dumnezeu. Noi ne rugăm în Numele lui Isus Hristos și o predăm în mâna Ta. Amin.

Duceți-o acum la aer curat, căci este foarte sufocant aici. Eu o simt și aici, este foarte rău. Este ca un fel de greață și aici pe platformă. Eu am simțit-o de patru sau cinci ori. Duceți-o la aer după ce îi va merge un pic mai bine. Asta este bine. Este foarte sufocant aici. Ființele omenești, fiecare dintre noi are o căldură care poate produce greață. Dacă poate cineva să-i dea surorii apă - acum îi merge mai bine. Poate puteți deschide ușile sau să lăsați un pic de aer înăuntru, atât cât este posibil.

În timpul când am avut vedenia, am crezut că am trecut din viața

aceasta în chinurile iadului. Șapte luni mai târziu am avut în spitalul Clark County Memorial o a doua operație. După ce mi-am revenit, mi s-a părut că mă aflu undeva în vest. Apoi am mai avut o viziune: pe cer se afla o cruce mare de aur, iar slava DOMNULUI strălucea din această cruce. Eu stăteam acolo cu mâinile întinse și slava cădea pe pieptul meu. Apoi viziunea s-a încheiat.

În timp ce aveam vedenia, tatăl meu stătea acolo și mă privea. Toți oamenii care mă cunosc știu că eu am vrut întotdeauna să merg în vest. Voi știți cum este. Întotdeauna m-a atras ceva spre vest. Un astrolog mi-a spus odată că voi merge spre vest așa cum stelele își încrucișează traiectoria lor și că eu am fost născut sub un semn, că în est nu voi avea succes și de aceea va trebui să merg spre vest ... Anul trecut m-am dus în sfârșit în vest pentru a-mi liniști dorința care am avut-o toată viața mea.

De ce sunt acolo - este un lucru ciudat, eu mă aflu acolo în pustie, plătesc chirie 110 dolari pe lună și aici am o casă, o „casă parohială” pentru mine care este mobilată; dar eu Îl urmez prin aceasta pe DOMNUL. Eu nu știu să fac altceva. Voi cunoașteți vedeniile și știți ce s-a întâmplat acolo.

Eu vreau să mai spun, în cazul în care sora noastră se mai simte slăbită - frate Roy, poate veți avea voi de grijă ca să se așeze acolo în camera unde primește mai mult aer. Aceasta este în ordine. Eu cred că în curând îi va merge mai bine. Ei îi este numai greață. Dacă vreți, puteți s-o aduceți aici și să deschideți fereastra, frate Roy. Dacă vrea să vină sora, atunci este în ordine. Eu vreau să pun mâinile peste ea, dacă va trece pe aici. Vă rog să mă scuzați un moment.

Tată ceresc, fiica Ta șade în dimineața aceasta aici: ea a venit să asculte mesajul Tău. Satana încearcă s-o oprească, dar el nu poate, în Numele lui Isus Hristos.

Dacă sunteți de părere că aici este sufocant, atunci să vedeți numai unele locuri de peste ocean, unde oamenii cu lepră și cancer zac la grămadă. Abia se mai poate respira, știți voi, când ei stau în aceste clădiri mari cu tot felul de boli. Voi știți ce înseamnă lepra. Ei zac acolo fără urechi, cu jumătate de față mâncată, nu au mâini, au numai cioturi în loc de picioare. Așa stau ei acolo unii peste alții. Mulți dintre ei mor acolo ...

Dar acum vă povestesc ce s-a întâmplat. Eu mă întorc la viziune. Eu v-am povestit despre cele două vedenii pe care le-am amintit, iar despre una v-am spus că am avut impresia că mă aflu în vest, ceea ce era dorința mea dintotdeauna.

Scopul mesajului din dimineața aceasta este de a transmite Bisericii tot ce mi-a spus El, așa cum am recunoscut-o eu. Aceasta m-a atins și de aceea am vrut s-o prezint Bisericii. Trebuie să fie auzită numai aici în capela. În prima viziune au avut loc următoarele: când a venit vedenia eram foarte slăbit, pentru că pierdusem mult sânge. Eu am avut impresia că am căzut într-o veșnicie fără sfârșit. Mulți dintre voi m-au auzit povestind deja despre aceasta. Eu am căzut într-o veșnicie fără sfârșit.

Prima dată am căzut prin ceva ca niște nori, apoi ca prin întuneric; mă scufundam tot mai adânc și mai adânc. Voi știți că mai întâi am ajuns în regiunea celor pierduți. Acolo am strigat și am privit în jur. Nu exista pământ și nici sprijin. Se părea că nu mai puteam să mă opresc din căderea veșnică. Eu am căzut și a fost un adânc fără sfârșit.

Ce contrast mare este între această viziune și cea pe care am avut-o aici nu demult, când am avut voie să fiu cu oamenii în slavă. Totuși în timp ce cădeam mai departe, am strigat după tatăl meu. Eu eram numai un băiat și a fost foarte firesc să strig după tatăl meu. Însă tatăl meu nu era acolo. Eu am strigat după mama mea: „Opriți-mă!”, dar mama nu era acolo. Eu am căzut tot mai departe. Apoi am strigat la Dumnezeu, dar nici Dumnezeu nu era acolo. Nimic nu era acolo.

După un timp am auzit sunetul cei mai trist care se poate auzi vreodată. A fost un simțământ așa de îngrozitor, ceva de nedescris. Chiar un foc adevărat ar fi o distracție în comparație cu aceasta.

Aceste vedenii nu au fost niciodată greșite. Aceasta a fost una din simțirile cele mai îngrozitoare pe care le-am avut vreodată. Eu am auzit un zgomot care era foarte ciudat. Apoi am văzut venind niște femei. Se puteau vedea numai fețele lor; ele aveau ceva verde în jurul ochilor lor. Se părea că aveau ochi foarte adânci așa ca femeile de astăzi care-și vopsesc ochii. Se vedeau numai fețele și ochii lor și făceau mereu: „Uh, uh, uh, uh!” Eu am strigat: „O, Dumnezeule, ai milă de mine! Ai milă de mine, O, Dumnezeule! Unde ești Tu? Dacă mă lași să mă întorc și să trăiesc, atunci îți promit că voi fi un băiat de treabă.” Acesta a fost singurul lucru pe care l-am putut spune. Dumnezeu știe

aceasta și mă va judeca în ziua aceea pentru ce am spus. Eu am zis: „DOAMNE, Dumnezeuul meu, lasă-mă să mă întorc și îți promit că voi fi un băiat de treabă.”

Înainte de a fi împușcat, eu am mințit și am făcut multe alte lucruri. Numai un singur lucru nu am făcut, asta vreau să spun, pentru a mă elibera aici. Când am privit în jos și am văzut că eram aproape rupt în două, am spus: „O, Dumnezeule, ai milă de mine! Tu știi că eu nu am făcut preacurvie niciodată!”

Acesta a fost singurul lucru pe care I l-am putut spune lui Dumnezeu. Eu nu promisem încă iertarea și toate aceste lucruri, astfel eu am putut spune numai: „Eu nu am făcut preacurvie niciodată.” M-au luat din camera și eu am strigat: „O, Dumnezeule, ai milă de mine! Eu voi fi un băiat de treaba dacă mă vei lasă să mă întorc.” Eu știam că undeva există un Dumnezeu. Ajutor! Eu am văzut ființele grețoase în jurul meu, ajunsesem chiar atunci acolo. Acolo era o atmosferă groaznică, oribilă și nelegiuită. Ele aveau ochi mari cu gene lungi care mi-au amintit de ochii de pisică, cu vopsea verde și arătau de parcă aveau cancer. Ele mergeau încolo și înapoi și făceau: „Uh, uh, uh!”

O, ce simțământ! Într-o clipă m-am întors apoi în viața normală. Aceasta mi-a dat de gândit. Eu mă gândeam: „O, nu mă lasă niciodată să ajung într-un astfel de loc și nici un om să nu ajungă vreodată într-un astfel de loc.” Șapte luni mai târziu am avut o viziune în care eram în vest și crucea de aur venea spre mine. Eu am știut că există undeva ținutul celor pierduți.

Până acum patru săptămâni nu i-am dat o importanță prea mare și nu m-am mai gândit asupra acestui lucru. Dar cu aproximativ patru săptămâni în urmă eram cu soția în Tucson la cumpărături. Când am intrat într-un magazin, am văzut un grup de tineri care aveau frizuri înalte - voi știți, cum o fac câteodată femeile - în față un breton ca o față, pantalonii lor erau strâmți ca la Beatles, sau cum se numesc aceia.

Toți oamenii se uitau la ei, căci capetele lor erau așa de mari ca la femeile cu frizurile tapate, știți voi. O femeie tânără a trecut pe acolo și a întrebat: „Ce părere ai despre aceasta?”

Eu am spus: „Dacă tu spui că aceasta este bine, atunci să-ți fie rușine. Ei nu au dreptul să facă aceasta, așa cum nici tu nu-l ai. Nici unul din voi nu are dreptul acesta.”

Eu am urcat la etaj și m-am așezat în apropiere de scara rulantă pe care veneau oamenii în sus. Era în magazinul cel mare. Mie mi se făcuse greață în stomac când am văzut femeile acestea venind sus: tinere și bătrâne, indiferent, ele purtau pantaloni scurți, strâmți chiar dacă aveau zbârcituri sau dacă mai erau tinere; cu trupul lor murdar, cu frizurile lor uriașe și îmbrăcate sexy aceste femei veneau în sus, iar una din ele a venit spre locul unde eu stăteam pe un scaun. Eu țineam capul aplecat, dar apoi m-am întors și am privit. Una dintre ele care urca pe scara rulantă, vorbea spaniola cu cealaltă femeie. Când am privit într-acolo, dintr-o dată mi-am amintit că am mai văzut aceasta odată. Ochii lor - voi știți, cum își vopsesc femeile ochii - ridicăți în sus ca la pisici, purtau ochelari ca ochii de pisică. Ele aveau vopsea verde în jurul ochilor. Aceasta a fost ceea ce văzusem deja pe când eram copil. Aceasta era exact aceeași femeie. Eu am încremenit, am început să privesc în jur și auzeam murmurul oamenilor care vorbeau despre prețuri și altele în clădire. Pe când mă uitam așa, am fost transpus pentru un moment înapoi. Eu mă uitam într-acolo și m-am gândit: „Așa a fost ceea ce am văzut în iad.” Acolo ele erau din nou de parcă ar avea cancer. Eu am crezut că au vopsea verde-albastru pe la ochi, pentru că au fost în iad. Acum vedeam aceste femei la fel vopsite cu verde-albastru, exact așa cum văzusem acum 40 de ani în viziune. Așa mult timp este de atunci. Eu am acum 54 de ani, iar atunci aveam 14 ani. Numărul 40 este și așa numărul judecății.

Când am văzut aceasta, nici nu am mai putut vorbi cu soția mea când a venit. Ea a vrut să cumpere îmbrăcăminte de școală pentru copii, și eu nu mai puteam nici să vorbesc cu ea. Ea a întrebat: „Bill, ce este cu tine?”

Eu am spus: „Dragă, mai înainte era aproape să mor.” Ea a întrebat: „Ce s-a întâmplat? Ești bolnav?”

Eu am răspuns: „Nu, dar chiar acum s-a întâmplat ceva.” Ea nu știe până acum ce s-a întâmplat și așteaptă până primește banda aceasta. Eu nu am povestit nimănui niciodată lucrul acesta. Eu m-am gândit că voi aștepta așa cum am promis și o voi povesti mai întâi Bisericii. Eu am promis că o voi aduce Bisericii. După seara aceasta veți înțelege din ce cauză încerc să-mi țin promisiunea.

Acolo erau spaniole, franțuzoaice, indience și albe, toate

împreună. Ele aveau părul tapat, voi știți, cu capete mari frezate. Și la aceasta ochii aceia groaznici, vopsiți, care arată ca ochii de pisică. Când stăteam acolo și am văzut toate acestea, iar pe ele le auzeam vorbind unele cu altele, m-am gândit că sunt din nou în iad în timp ce eram în magazin.

M-am speriat așa de tare și m-am gândit: „DOAMNE, fără îndoială că nu am murit încă, dar totuși m-ai lăsat să vin în locul acesta.” În jurul meu auzeam același sunet ca în viziune. Puteam să-l aud. Era murmurul și zgomotele oamenilor, când femeile veneau pe scara rulantă în sus și mergeau încolo și înapoi, acest „Uh, uh”. Acolo erau din nou acei ochi verzi, ciudați.

Soția mea a venit și eu am spus: „Dragă, mai lasă-mă un minut singur. Dacă nu ai nimic împotriva, atunci aș vrea să mergem acasă.”

Ea a întrebat: „Ești bolnav?”

Eu am spus: „Nu. Du-te numai, dragă, dacă mai ai să cumperi ceva.” Ea a spus: „Nu, am terminat.”

Eu am spus: „Lasă-mă să te iau de brațul tău”, și noi am plecat. Ea a întrebat din nou: „Ce s-a întâmplat?”

Eu am răspuns: „Meda, acolo s-a întâmplat ceva.” În timp ce eu mă mai aflam sub această influență, m-am gândit: „În ce timp trăim noi?” S-ar putea să fie a treia tragere? Eu am aici câteva notițe.

Noi am observat în slujba lui Isus că El a predicat oamenilor și slujba Lui a fost respinsă de către oameni. Noi vom prezenta aceasta conform Scripturii. Voi trebuie să citiți acum printre rânduri și să lăsați de-o parte închipuirea voastră. Gândiți-vă la ce v-am spus mai înainte. El a predicat, a venit ca Cel făgăduit pentru timpul acela. Noi toți știm aceasta. Scriptura Îl identifică pe Isus ca Mesia. Așa este. El a fost confirmat în mod desăvârșit și de nezdruncinat de Dumnezeu și Cuvântul Său ca Mesia. Nu există nici o îndoială. Pune cineva la îndoială că El a fost Mesia? Dacă faceți aceasta, atunci să veniți la altar. El a fost legitimat ca Mesia. Dumnezeu L-a identificat pe El, așa cum a spus-o Petru în ziua de Rusalii și mai târziu în fața Soborului: „Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin semnele, minunile și lucrurile pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, cum bine știți. Voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mână celor fără de lege. Dar Dumnezeu L-a înviat și El vă arată

aceste lucruri pe care le vedeți voi.” Hristos a trăit mai departe și desigur că mai trăiește și astăzi.

Isus a venit, Dumnezeu L-a confirmat. El a proorocit și după zilele profeției Lui oamenii L-au respins, deși El a fost confirmat conform Scripturii. Așa este. El le-a predicat celor care au avut posibilitatea să fie salvați, dar ei L-au respins. Gândiți-vă că pentru fiecare a existat posibilitatea să fie mântuit, când a predicat El. Noi nu știm cine sunt ei; ei sunt rânduiți dinainte. Dar El a predicat neîncetat. Dar totuși și după zilele vestirii Lui, El și-a continuat slujba, căci ultimul grup la care a predicat El, au fost sufletele din iad, cărora nu li se mai putea ierta. Eu am făcut-o clar când am citit din Biblie din 2 Petru. El s-a dus și a predicat sufletelor din închisoare, care este iadul, celor care sunt închiși până în ziua judecății. Vedeți, judecata nu are loc acum și nici nu există încă un iad care arde. Dacă vă spune cineva că un om este acum în iadul care arde, atunci să nu-l credeți.

Chiar și un judecător pământesc este destul de drept și El nu condamnă niciodată pe un om fără să-l judece. Dumnezeu nu va arunca pe nimeni în iadul cu foc, până nu este judecat mai întâi de legea lui Dumnezeu. Pentru cei care au respins harul, trebuie să vină mai întâi un proces care va avea loc înaintea tronului alb. Dar acum ei se află într-un loc care se numește închisoare.

Prin harul lui Dumnezeu eu am văzut amândouă locurile. Eu nu spun aceasta pentru a huli și dacă nu este corect, atunci Dumnezeu să mă ierte. Eu cred că am fost în ambele locuri, i-am văzut pe cei mântuiți și binecuvântați și i-am văzut și pe cei pierduți și unde se află ei. De aceea eu stau astăzi aici ca frate al vostru, ca să vă avertizez de calea care duce în jos. Să nu mergeți niciodată pe calea aceasta!

Voi aveți tot de ce este nevoie pentru acest drum binecuvântat care duce în sus, acolo unde se bucură mântuiții de pace. Ei nu pot să mai păcătuiască și nici să fie triști. Așa ceva nu mai există acolo - ei sunt desăvârșiți. Eu am văzut cele două locuri. Eu sunt conștient de răspunderea enormă a acestei expresii, dar Dumnezeu este judecătorul meu: eu cred sincer că am văzut cele două locuri. Eu cred aceasta.

O, să nu se întâmple ca cineva să intre în domeniul celor pierduți! Dacă ați sta acolo găuriți cu sârmă fierbinte și ați fi chinuiți în toate felurile, atunci nu s-ar putea compara cu felul în care v-ar chinui

Satana din locul acela. Minte omenească nu poate cuprinde cum va fi în domeniul celor pierduți. Nu există nici o posibilitate să descrie aceasta. La fel nu există nici o posibilitate să se descrie cum este în domeniul celor binecuvântați, așa de minunat este acolo. Una este așa de îngrozitoare, iar cealaltă este așa de minunată. Una este cea mai rea, cealaltă este cea mai minunată.

Toți care mă ascultați, - eu îmbătrânesc și nu știu cât timp îmi mai rămâne. Eu în curând voi avea 55 de ani - eu nu știu, dar conform naturii, eu nu mai am prea mulți ani de trăit. Eu nu știu unde va ajunge această banda, dar fiecare de aici și toți care ascultă această bandă, indiferent unde va ajunge, să nu coboare niciodată în domeniul celor pierduți. Voi nu vă puteți închipui cât de îngrozitor este în iad. Indiferent ce faceți, să nu uitați niciodată cum este în domeniul celor binecuvântați. Eu vreau să spun împreună cu Pavel : „Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

Opriti-vă când ascultați banda, opriti aparatul și pocăiti-vă dacă nu sunteți încă mântuiți și împăcați-vă cu Dumnezeu. Eu vă spun lucrul acesta din propria mea experiență pe care am avut-o, care o cred din toată inima. Iar eu spun, că dacă aceste viziuni m-au înșelat, atunci Dumnezeu să aibă milă de mine dacă dau o astfel de explicație. Cu o inimă sinceră și pentru că știu că nici o viziune nu a fost greșită până acum, totuși eu cred că am fost în ambele locuri. Fie ca nici un om să nu meargă pe drumul care duce în jos.

Atunci când Isus și-a încheiat slujba, El a predicat sufletelor care nu mai puteau fi mântuite. Așa ne spune Biblia. El s-a dus acolo și a predicat sufletelor din închisoare care nu s-au pocăit. Când li s-a oferit harul, ei au refuzat și acum îi așteaptă judecata.

O, ce timp va fi acela! Eu aș dori ca lumea să fie un pic scuturată ca să vadă cum este realitatea. Însuși Isus a spus: „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” Așa cum El a fost trimis de Tatăl ca să predice despre Cel viu celor care mai aveau speranță, la fel a fost El trimis și la cei care nu mai aveau nici o nădejde. Se pare că aceasta se potrivește și pentru timpul acesta, căci așa se va întâmpla. Duhul lui Hristos care este în noi nu schimbă natura Lui și nici sistemul

lui Dumnezeu. El trebuie să fie același în fiecare generație. El trebuie să fie același. El a spus: „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” Slujbele trebuie să fie aceleași. Eu văd că unii dintre voi își scriu textele biblice. În Ioan 14, 12 El a spus: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.” Lucrările, predicarea pentru cei pierduți, vindecarea bolnavilor și apoi predicarea pentru cei care este imposibil să fie mântuiți. Lucrarea a continuat exact așa mai departe. A avut aceasta deja loc? Am voie să mă exprim astfel?

Slujba lui Isus Hristos se întrupează în timpul acesta din urmă în Biserica Sa. Mulți dintre noi cred aceasta. Eu o cred împreună cu voi. Eu cred aceasta. Dacă nu aș crede, atunci nu aș ști ce să fac, căci în cele din urmă despre mine este vorba. Dacă Duhul lui Dumnezeu este în voi, atunci voi veți fi îngrijorați de oameni. Există un text biblic care m-a nedumerit întotdeauna: Cum a putut Moise să aibe o idee mai bună decât Dumnezeu? După aceea am aflat că în Moise era Duhul lui Hristos. Dumnezeu a spus: „Moise, depărtează-te de ei. Eu îi voi nimici pe toți și voi face cu tine un început nou.” El a răspuns aruncându-se în spărtură: „DOAMNE, ia-mă și șterge-mi numele meu.” Inima lui bătea tare pentru oamenii care i s-au împotrivit. Cum pot eu ca predicator care poartă poporul în inimă, să fiu neprihănit înaintea lui Dumnezeu și față de mine, dacă nu spun ceea ce știu unui om pe care-l iubesc mai mult decât pe mine însumi? Cum ar putea cineva să primească un om într-o biserică prin strângere de mână, printr-o stropire sau un botez fals și să-L lase acolo în minciună, dacă el știe că acolo este Biblia și apoi mai susține că îl iubește pe acest om?

Chiar dacă ar trebui să cerșesc ca să-mi câștig existența, eu vreau să fiu sincer față de Dumnezeu și față de oameni și să le spun tot adevărul. Nu aș vrea să fiu niciodată un înșelător. Cum aș putea să-i înșel pe aceia pe care-i iubesc? Chiar dacă trebuie să-i rănesc, totuși eu îi iubesc. Fiindcă voi îl iubiți pe copilul vostru, îl educați - nu pentru că nu iubiți, ci tocmai pentru că îl iubiți. Dacă el face ceva greșit și nu îl corectezi, atunci va fi ucis.

Așa este și cu slujba. Așa cum a fost, așa este și astăzi. A fost predicat și confirmat desăvârșit prin Cuvântul lui Dumnezeu, că nu putea fi un om, ci că trebuie să fie Dumnezeu. El trebuie să fie.

Observați, același semn duhovnicesc pe care l-a avut Isus, a

apărut din nou în ultimele zile pe pământ. Același semn duhovnicesc care L-a identificat pe El ca Mesia, L-a identificat și astăzi. El mai este încă Mesia. Același semn vizibil a apărut pe pământ, același stâlp de foc pe care l-a văzut Pavel; același cum a fost El. Toate acestea s-au întâmplat din nou în același fel, același lucru.

Isus ne-a asigurat că El nu face nimic, numai atunci când îi arată Tatăl ce trebuie să facă, iar Tatăl este Duhul Sfânt, asta înțelegem noi. Este o manifestare a lui Dumnezeu. Dacă nu este așa, atunci care din ei a fost Tatăl lui Isus Hristos? Isus a spus că Dumnezeu este Tatăl Lui și Biblia spune căci Duhul Sfânt a fost Tatăl Lui. Voi nu-L puteți face un copil nelegitim, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu. Așa este Isus Dumnezeu. Astfel sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt trei manifestări ale unui Dumnezeu. Sunt trei forme de descoperire ale aceluiași Dumnezeu. Voi sunteți o parte din Dumnezeu și eu sunt o parte din Dumnezeu, dar eu nu sunt Dumnezeu și nici voi nu sunteți Dumnezeu. Noi avem însușirile lui Dumnezeu, pentru că noi am fost înfiați prin Isus Hristos, prin faptul că Dumnezeu a devenit om ca să moară pentru noi.

Duhul Sfânt i-a arătat Lui întotdeauna lucruri care urmau să se întâmple. El niciodată nu a dat greș, întotdeauna a fost desăvârșit. Așa este? El nu a luat nimic pentru Sine, ci a dat slavă lui Dumnezeu și a spus: „Fiul nu poate face nimic de la sine, ci numai ceea ce vede pe Tatăl făcând.” Duhul Sfânt era Tatăl Lui. Așa este? „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, soția-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.” care era Tatăl Său. Duhul Sfânt i-a mai arătat lui Isus ce se va întâmpla și i-a spus lucruri din trecut. El a fost Proorocul Dumnezeu. Cuvântul DOMNULUI vine numai la prooroci. Aceasta arată că la profeți Cuvântul venea în măsură limitată. Proorocii au scris ceea ce le-a spus DOMNUL.

El însuși nu a scris nimic, căci El era Cuvântul. El a fost Cuvântul. Observați, prin același Duh Sfânt care a locuit în El, a spus: „Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii. Eu voi veni din nou la voi.” El a mai spus: „Duhul Sfânt care va veni peste voi, vă va descoperi aceste lucruri despre care v-am învățat Eu și El vă va arăta lucrurile care se vor întâmpla.” Așa este.

Noi recunoaștem că Duhul Sfânt a făcut exact aceleași lucruri în

timpul acesta, la fel cum a făcut-o El atunci în Biserica Sa. Vestirea prin prezența stâlpului de foc a fost exact aceeași ca la început. Ioan L-a făcut de cunoscut la Iordan când L-a văzut coborând peste Isus. A fost legitimat totul, chiar și prin știință și fotografii, ceea ce nu poate fi tăgăduit. A fost științific și vizibil. Nu era o închipuire mistică, nu era un efect psihologic. George J. Lacy a spus: „Ochiul mecanic al camerei de luat vederi nu poate prinde o psihologie. Lumina a pătruns prin lentilă.”

Cum este cu tine, Biserică, voi care m-ați auzit spunând cu șase sau opt luni în urmă, când am stat aici: „Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ca să merg la Tucson, Arizona. Va avea loc un tunet și se vor arăta șapte îngeri.” Vă amintiți de aceasta? Dumnezeu a făcut din aceasta o astfel de realitate, încât revista „Look” a putut să prezinte fotografiile. Ceea ce a fost arătat duhovnicește mai dinainte, s-a împlinit cu exactitate.

Cei șapte îngeri au adus cuprinsul Scripturii, căci toate tainele Bibliei se află închise în cele șapte peceti, asta o știm. Cu aceasta cartea este pecetluită. Taina întregii cărți este în cele șapte peceti pe care ni le-a adus DOMNUL. Aici sunt astăzi bărbați care au fost atunci prezenți cu mine când s-a întâmplat.

Revista „Life” a scris și adeverește că s-a întâmplat într-adevăr. A fost Dumnezeu care a spus-o. Dumnezeu este Cel care stă în spatele Cuvântului Său ca să-l împlinească, așa cum a vestit El dinainte. De aceea nu un om, nu o persoană muritoare cum sunt eu printre voi, ci Dumnezeul cel veșnic este în mijlocul vostru.

El îi folosește pe oameni, este adevărat. El lucrează prin oameni. Noi recunoaștem aceasta. Acestea sunt mădularele Lui care execută. Așa a stabilit El. De ce, eu nu știu. El s-ar fi putut folosi de soare ca să predice Evanghelia, El ar fi putut să se folosească de vânt să predice Cuvântul și să facă anumite lucruri, dar El l-a ales pe om.

A fost planul Lui ca să le vorbească oamenilor prin oameni, nu El însuși. Cuvântul DOMNULUI vine la prooroci, la predicatori. Cum poate un prooroc să fie adevărat dacă tăgăduiește Cuvântul original? El nu poate să fie, pentru că tăgăduiește adevărul Cuvântului. Cuvântul acesta se va predica singur prin adevărul Cuvântului și prin adevărul Duhului Sfânt. Fiecare făgăduință care a fost dată, se va împlini. Prin

aceasta recunoaștem dacă este așa sau nu. Așa a spus Isus: „Dacă Eu nu fac lucrările care sunt scrise despre Mine, atunci să nu Mă credeți.”

Noi putem vedea acum aceste lucruri. Gândiți-vă, cele șapte pecetei sunt încheiate, dar unul din cele șapte adevăruri descoperite - El nu a îngăduit să-L cunoaștem. Câți au fost aici când s-au predicat cele șapte pecetei? Eu cred că toți au fost aici. El nu ne-a permis să vedem pecetea a șaptea. El a stat acolo în sală și a descoperit fiecare dintre ele și dacă am predicat vreodată ceva inspirat în viața mea, atunci aceasta a fost. Voi trebuie s-o acceptați ca adevăr, căci am stat acolo și v-am spus dinainte că se va întâmpla, m-am dus acolo - chiar și știința și alții au dovedit că este așa, deși pentru oameni este o taină ce s-a întâmplat acolo - am venit înapoi și voi ați auzit cum a fost prezentat și cum fiecare cuvânt a concordat cu celălalt.

În ce zi trăim noi? Unde am ajuns noi? Gândiți-vă, în pecetea a șasea răsună toate cele șapte trâmbițe. Dacă vom trece prin acestea, atunci veți vedea. Fiecare din cele șapte trâmbițe răsună în timpul pecetei a șasea. Șapte este întotdeauna o taină. Observați, a șaptea este ultima. Aceasta a fost venirea DOMNULUI. În cer era o liniște adâncă. Nimeni nu se mișca. Însuși Isus a spus: „Nici un înger nu știe când voi reveni. Nici Eu nu cunosc timpul. Asta o știe numai Tatăl, Duhul. Eu nu știu.”

Nu a fost descoperit ce se va întâmpla când va suna al șaptelea înger sau când va fi deschisă pecetea a șaptea; a fost liniște în cer. La pecetea a șasea, când au răsunat trâmbițele, gândiți-vă la aceasta, noi am observat că a venit Mielul. El a părăsit tronul de îndurare. Lucrarea Lui de mântuire s-a terminat.

El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron și apoi timpul se termină! După aceea a apărut un Înger în cap. 10, despre care se spune că a venit jos și a jurat că timpul nu va mai fi. Vedeți, în cartea aceasta erau scriși cei mântuiți - era cartea mântuirii. Toți cei pe care i-a mântuit ei erau scriși în cartea aceea. Toți pentru care a murit El erau scriși în carte. El nu putea părăsi scaunul de Mijlocitor până nu s-a încheiat lucrarea de mântuire. El nu putea face aceasta pe cruce. Ei sunt aleși dinainte și sunt scriși în cartea vieții Mielului și El trebuie să rămână acolo până va fi mântuită ultima persoană. Slava Lui!

Dar într-o zi El s-a ridicat de acolo. Unde se află cartea? Ea se mai află încă în posesia primului proprietar, „a Dumnezeului Atotputernic”. Ioan a văzut și a plâns, pentru că nu a fost găsit nimeni vrednic să se uite în carte. Mielul va deschide mai ales pecețile pentru a descoperi în ce constă taina ascunsă. Tainele erau în cele șapte peceți. Când au fost deschise cele șapte peceți, Biblia întregă a fost deschisă. Cele șapte peceți - pecetluiau cele șapte taine. Aceste șapte peceți conțineau întreaga taină; era cartea mântuirii-Noul Testament. Nu Vechiul Testament care a făcut vestirea pentru Noul Testament. ”...ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.” (Evrei 11).

Răscumpărarea s-a putut face numai după ce a murit Răscumpărătorul. Ei se aflau deja sub sângele mieilor; dar au fost răscumpești abia când a venit Răscumpărătorul.

Fiți atenți. Ioan a văzut pe Dumnezeu șezând aici pe tron și având în mână o carte care era pecetluită cu șapte peceți. În ea era cuprins planul întreg al mântuirii. Omenirea pierduse aceasta prin Adam. Unde s-a dus cartea? Satana nu putuse să o ia. El a cauzat numai pierderea ei. Unde a fost dusă atunci cartea? Nu i-a aparținut omenirii; binecuvântările nu i-au aparținut, căci omenirea le-a pierdut. De aceea s-au întors la proprietarul original. Acesta a fost Dumnezeu. El ședea acolo cu ea și striga după un om, după cineva care putea ridica pretenții. Ioan a privit în jur, dar nici un om din cer sau de pe pământ, nici un înger, nimeni nu a putut lua cartea, să deschidă pecețile și să se uite în ea. Nimeni nu era vrednic. Ioan relatează că a plâns amarnic. Apoi a venit la el unul din bătrâni și a spus: „Nu plânge: Iată că Leul din seminția lui Iuda, El este vrednic.” Ioan s-a uitat ca să-L vadă pe Leu, dar ce a văzut el? Un Miel, un Miel care sângera. Un Miel care a fost junghiat. De când? De la întemeierea lumii. Mielul s-a dus la Cel care avea cartea în mâna Lui dreaptă, a luat-o, s-a urcat pe tron și s-a așezat. Asta este. Totul s-a întâmplat. Când s-a întâmplat aceasta? Atunci când au fost deschise pecețile, când ultimul s-a alăturat celor pe care El i-a mântuit, și nu mai lipsea nici unul din cei pentru care a venit El. Voi poate întrebați: „De ce nu a încheiat El lucrarea Sa de mântuire acum patruzeci sau acum două mii de ani?” Numele lor au fost scrise în cartea vieții, în cartea aceasta. El trebuia să vină aici, căci Dumnezeu avea planul să-i mântuiască. Numele lor au fost scrise înainte de

întemeierea lumii în cartea vieții Mielului. În același timp Mielul a fost dat pentru a fi jertfit. Apoi a venit Mielul jertfit pentru a mijloci.

Observați-L! Vor fi multe imitații și tot felul de lucruri, dar există și mântuiții adevărați, căci Biserica este aleasă dinainte. Ea va fi acolo fără pete și zbârcituri, căci pentru scopul acesta a murit Mielul. Când va fi mântuit ultimul al cărui nume este scris în carte, atunci vine Mielul și ia cartea.”Eu sunt Cel care a desăvârșit.” Îngerii, heruvimii, cele patru făpturi vii s-au aruncat înaintea tronului, și cei douăzeci și patru de bătrâni și-au aruncat coroanele și strigau toți: „Tu ești vrednic.” Ioan a spus: „Totul din cer și de pe pământ am auzit strigând: Amin. Aleluia.” Lauda răsună. Strigătul se ridică. De ce? Numele lor au fost descoperite în cartea pe care a deschis-o Mielul. Mielul i-a mântuit, dar El nu a putut veni până nu a fost descoperit și ultimul nume. Aceasta s-a întâmplat sub pecetea a șasea, înainte să fie deschisă pecetea a șaptea. Apoi a venit Mielul pentru cei pe care i-a răscumpărat. El a venit ca să ceară ce a răscumpărat. El i-a găsit acolo în carte când a luat-o din mâna Lui. Acum vine El pentru a primi ce a mântuit. Aceasta este lucrarea pe care a făcut-o El. El a venit pentru a o primi. O, ce timp! Iar El o dovedește - a șaptea pecete a confirmat-o. El a venit și a luat cartea mântuirii.

Observați, cele șapte peceti trebuiau să fie descoperite prin mesajul îngerului al șaptelea. În Apocalipsa 10, 7 găsiți aceasta. Ioan l-a văzut pogorându-se pe îngerul acesta care și-a pus piciorul stâng pe pământ și cel drept pe mare. Acesta a fost Hristos cu curcubeul deasupra capului Său. Observați, așa îl găsiți deja în Apocalipsa 1; aici El este cu curcubeul deasupra capului Său și arată ca o piatră de iaspis și sardonix.

Acolo vine El, pune un picior pe pământ, pe celălalt pe mare și își ridică mâna. Curcubeul este deasupra capului Său, aceasta înseamnă: un legământ. El a fost Îngerul legământului, care este Hristos. El a fost pus un pic mai jos decât îngerii ca să sufere. Acolo vine El, ridică mâna Lui spre cer și jură pe Cel ce trăiește veșnic, acesta este Tatăl - Dumnezeu, că atunci când se va întâmpla aceasta, nu va mai fi timp.

Timpul este la sfârșit, este terminat. S-a împlinit; este încheiat. Scriptura spune: în timpul mesajului celui de-al șaptelea înger pământesc, al mesagerului de pe pământ, în timpul începutului slujbei

lui se va face de cunoscută taina lui Dumnezeu, cea a celor șapte peceti. Noi știm unde ne aflăm. S-ar putea să fie timpul acesta, prieteni? S-ar putea să fie?

Totul este posibil. El a venit din cauza mântuiților, care erau scriși în carte. Toți care au fost hotărâți pentru mântuire, erau scriși în carte. Ei au fost destinați înainte de întemeierea lumii și El a venit să-i mântuiască. Toți pe care i-a mântuit El, erau scriși în carte.

Eu vreau să vă pun acum o întrebare. Voi oamenilor care ascultați banda, fiți foarte atenți: acești ochi urâți și capete urâcioase ar putea să fie cauza că acest mesaj este împotriva femeilor epocii acesteia. S-ar putea să fie mesajul ultimului înger? Ce a spus El cu treizeci și trei de ani în urmă, acolo la rău? „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să vestească prima venire a lui Hristos, la fel va vesti mesajul tău a doua venire a Lui.” Vedeți voi?

Mesajul a mers în jurul lumii. Deci venirea trebuie să fie aproape. Fiți atenți ce se întâmplă acum. Eu m-am scărpinat în cap, m-am întors încolo și încoace pe perna mea, m-am plimbat în cameră în sus și-n jos: „Ce este cu mine?”

Cu câteva zile în urmă i-am întrebat pe doi bărbați care au călătorit împreună cu mine în mașină. Odată l-am întrebat pe Jack Moore. Voi îl cunoașteți. În Shreveport m-am dus la el și l-am întrebat: „Frate Jack, tu mi-ai fost întotdeauna un prieten credincios așa cum se poate avea pe pământ.” Înainte de a-i pune lui întrebarea, am pus-o soției mele. Dacă este cineva care știe totul despre mine, toate obiceiurile mele rele și toate celelalte, atunci este soția mea. Ea este un om scump. Într-o zi am spus: „Dragă, ca bărbatul tău și predicator al Evangheliei nu vreau să aduc rușine peste tine pentru că te iubesc. Eu nu vreau să te rănesc și nici n-aș vrea să-ți fac vreun reproș. Dumnezeu să mă păzească să nu fac vreodată ceva care te-ar putea răni. Ce crezi tu, cu cât mai mult l-ar răni pe Dumnezeu! O, cum Îl iubesc. Tu ești soția mea. El este Mântuitorul și Dumnezeul meu. Eu vreau să-ți pun o întrebare. Să îmi spui adevărul.”

Eu am întrebat: „Am studiat eu oare prea mult...?” Eu sunt un om ciudat. Fiecare spune: „Ce fel de persoană este aceasta?”

Vedeți, voi nu vă puteți forma singuri. Voi sunteți ceea ce sunteți, prin harul lui Dumnezeu. Eu am întrebat: „Oare mi-am pierdut

un pic mințile, nu mai sunt normal?” Eu am spus: „De ce le condamn mereu pe femeile acestea dacă le iubesc?” Se spune că eu urăsc femeile; eu nu le urăsc. Nu este așa. Eu iubesc femeile, eu vreau să spun toate surorile mele.

Eu nu te voi bate pe umăr soră, dacă văd că tu ești pe dos. Eu ți-o voi spune. Eu te iubesc prea mult. Un bărbat care ar face aceasta, ar avea o altă dragoste. Eu te iubesc, căci eu iubesc ceea ce ești tu: tu ești ajutorul unui fiu al lui Dumnezeu și ești o parte din el. Eu te iubesc pentru că ai fost creată după chipul bărbatului și bărbatul a fost creat după chipul lui Dumnezeu. De aceea voi sunteți una în Hristos. Din acest motiv eu vă iubesc pe voi. Nimic altceva nu are de-a face cu aceasta, Dumnezeu știe. Toată viața mea v-am iubit. De ce aș sta astfel acolo să predic mereu, deși se spune: „Spuneți-le tuturor femeilor care vor să vină să-L asculte pe fratele Branham predicând, să își pieptene părul altfel, să-și pună o pălărie pe cap sau altceva, căci El va începe din nou să vorbească despre părul scurt. Să nu purtați make-up și așa mai departe.”

Așa o fac ei. „O, el va vorbi despre cineva!” și mie mi-au spus: „Oamenii cred că tu ești un prooroc. De ce nu le înveți pe femei să primească daruri mari duhovnicești și alte lucruri, în loc să încerci să le vorbești despre astfel de lucruri?”

Eu am răspuns: „Dacă nu învață nici abecedarul, atunci cum vor înțelege algebra?” Aduceți-vă pe voi înșivă în ordine. Dar cu cât predic mai mult, cu atât este mai rău. Voi spuneți: „De ce nu încetezi atunci?” Nu! Trebuie să fie un glas, o mărturie, care vorbește împotriva acestor lucruri rele. Unul din cei mai mari bărbați în slujbă de astăzi, a pus nu demult mâinile peste mine și a spus: „Eu mă voi ruga pentru tine, frate Branham, dacă îmi îngădui, ca Dumnezeu să ia aceasta din inima ta și să le lași în pace pe femei cu aceste lucruri.”

Eu am întrebat: „Crezi tu în aceasta? Tu ești doar un predicator al sfințirii.”

El a răspuns: „Desigur că nu cred în aceasta. Dar aceasta este sarcina păstorului.” „Nu!” am spus eu. El a spus: „Aceasta este sarcina păstorului.”

Eu am răspuns: „Dar ei nu o fac.” Unul trebuie doar s-o facă! Râul trebuie trecut. Fieea trebuie pusă la o parte. Eu nu vreau s-o fac,

Dumnezeu știe că nu vreau s-o fac! Multe din aceste femei se îngrijesc de întreținerea copiilor mei și și-ar da chiar și viața pentru mine.

Credeți că aș putea să stau liniștit și să privesc cum un om sărac, fără speranță, se prăbușește în veșnicie, fără să strig, dacă ne gândim că harul lui Dumnezeu a fost revărsat prin Duhul Sfânt? Nu pentru a fi unul care știe mai bine, dar duhul acestei națiuni, duhul bisericii - nu Duhul lui Hristos - duhul bisericii, al denominațiilor, le-a aruncat pe femei în încurcătură. Eu sunt numai un glas care strigă: „Ieșiți afară de acolo! Fugiți de această murdărie!” Nu îngăduiți ca diavolul să facă așa ceva cu voi. Este pe dos! Voi, cei de la „Assemblies of God” (penticostali), le îngăduiți femeilor să își taie părul, dar le interziceți să poarte make-up. De fapt nu există nici un text biblic împotriva machiajului, dar există împotriva tăierii părului. Nu se cuvine ca ele să se roage astfel înaintea lui Dumnezeu, spune Biblia. Bărbatul ei are dreptul să divorțeze și să o părăsească. Ea se prezintă lumii ca o femeie necurată. Așa spune Biblia. Ea își dezonorează bărbatul dacă face aceasta. Exact aceasta spune Biblia. Biblia vorbește despre o singură femeie care folosea farduri, și aceasta a fost Izabela. Ea a fost. Singura persoană despre care relatează Biblia că a folosit fard, a fost Izabela, iar Dumnezeu a lăsat să fie aruncată câinilor sălbatici ca să fie mâncată. Ea a devenit un simbol pentru tot ce-i rușinos și josnic. Tot ce este ticălos și înjositor, este numit Izabela. Voi nu aveți voie să faceți aceasta, voi nu aveți voie! Ce vă determină să faceți aceleași lucruri? – Duhul lui satana.

Eu știu că voi nu recunoașteți aceasta. Voi sunteți oameni foarte buni. Voi sunteți buni. Voi îmi strângeți mâna, vorbiți cu mine, iar eu vă iubesc. Așa este. N-aș fi eu un fățarnic, dacă aș vedea aceste lucruri și nu aș spune ca Pavel : „Eu n-am ascuns nimic, ci v-am propovăduit tot planul lui Dumnezeu.”?

Fie ca sângele nici unui bărbat sau femei să nu fie asupra mea în ziua aceea. Eu v-am spus adevărul. Eu nu am făcut-o cu plăcere - nu pentru că nu vreau să fac ceea ce îmi poruncește Dumnezeu, ci pentru că vă iubesc. Eu nu vreau să vă rănesc, dar ce să fac? Dragostea curată, dumnezeiască, vă va obliga să o faceți.

Isus s-a rugat că dacă ar fi cu puțință să treacă paharul pe lângă El: „Tată, dacă este cu puțință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși

nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.” Trebuie să fiu eu acela care spune aceasta? Trebuie să fiu eu acela care le lovesc pe aceste femei scumpe, cumsecade? Trebuie să fiu eu acela care le spune fraților că ei iubesc mai mult banii și denomi-națiunile decât pe Dumnezeu - eu, care sunt îmbrățișat de iubiții mei frați? O, trebuie să fac într-adevăr aceasta? O, Dumnezeule, nu-mi porunci să fac aceasta. ”Eu v-am propovăduit tot planul lui Dumnezeu.” O dragoste sinceră mă îndeamnă la aceasta. De aceea a răsunat mesajul acesta ca niciunde altundeva pe lume? Unde mai este astfel în lumea întreagă? Bine. Ei se tem de acest mesaj, dar nu este de temut. Dumnezeu lucrează întotdeauna în felul acesta. În ordine. Este pentru că femeile au fost chemate la ordine prin acest mesaj? Eu nu am știut până acum aceste lucruri, nu au fost descoperite. Mie mi-a fost arătat. În urmă cu câteva zile mi s-a făcut de cunoscut. Priviți înspre aceasta. Se potrivește cu slujba.

Așteptați acum un moment. Când a mai existat o așa lume a femeilor? Da! Istoria relatează că în zilele lui Ilie a existat o femeie cu numele Izabela. Ea a pus stăpânire pe Biserica lui Dumnezeu, iar Biblia ne spune că duhul ei o va face din nou în ultimele zile printr-o biserică, o organizație. Ea va fi o curvă și toate bisericile vor fi la fel, exact cum este ea. Așa este? Apocalipsa 17 spune: „ ... mama curvelor și spurcăciunilor pământului.” Aceștia nu pot să fie bărbați, ci sunt femei. Ele au fost aruncate toate de vii în iazul de foc și nimicite. Așa este? Aici o aveți.

Observați, când a apărut Izabela, un bărbat i s-a ridicat împotriva. Dumnezeu a trimis un bărbat; noi nu știm nici măcar de unde a venit. El nu avea școală pentru o funcție; El nu era preot sau așa ceva. El s-a ridicat ca un bărbat aspru al pădurii, numele lui a fost Ilie. El a pus toporul la rădăcina pomilor. Ei l-au urât, și nu un pic, ci întreaga adunare îl ura, până când el s-a gândit odată că a rămas singur. Răspunsul a sunat astfel: „Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați ...” Acesta a fost grupul ales. Este întotdeauna grupul acesta. El a spus: „Să nu te temi, Ilie. Nu te gândi că te-am părăsit, pentru că denomi-națiunile te-au împins spre vârful muntelui. Dar Eu mai am șapte mii care cred exact ceea ce predici tu. Eu îi am.”

După un timp Roma a preluat stăpânirea și a devenit din nou o

lume a femeilor cu moda lor - cum se prezentau cu pălăriile lor și cu lucrurile acestea. Dumnezeu a lăsat atunci să se ridice cineva cu același duh - duhul lui Ilie. Așa este? El a spus: „Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor.”

Acolo era o femeie mică, bătrână și impertinentă care își părăsise bărbatul și s-a căsătorit cu fratele acestuia. Ea avea o fiică al cărei tată vitreg era Irod, era fiica fratelui lui și a Irodiadei. Ea a învățat-o pe fiica ei să danseze, devenind o striptesă ca și mama ei. Ea a crezut că se poate căsători de patru, cinci ori și să facă ce vrea. Apoi a venit Irod. Gândiți-vă, ei au fost toți iudei - ei erau membri ai bisericii. Irod și biserica lui îl ascultase pe Ioan, despre care poporul credea că este un prooroc. El a venit direct înaintea lor și a spus: „Legea nu-ți permite să o ai de nevastă.” Aceasta i-a făcut să explodeze!

Un om obișnuit poate ar fi spus: „Cum îți merge, Irod? Ne bucurăm că ești astăzi în adunarea noastră.” Dar Ioan nu era așa! Isus a spus: „Pe cine ați vrut să vedeți când ați venit la Ioan? V-ați dus să vedeți pe cineva care se îmbrăca precum preoții?” Nu, aceștia îi sărută pe prunci și îngroapă morții. El a spus: „Ce ați ieșit să vedeți? O trestie clătinată de vânt?” Se spunea: „Vino la noi, Ioane, noi îți vom plăti mai bine dacă vei predica la noi. Noi suntem cea mai mare denominațiune.” Nu așa era Ioan. Nu, el nu arăta așa. El a întrebat: „Pe cine ați vrut să vedeți când v-ați dus să-l vedeți și să-l auziți pe Ioan?” El a zis mai departe: „Dar, vă spun, și mai mult decât un prooroc; căci el este acela despre care s-a scris: ‚Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.’ El era mesagerul legământului. El a spus: „Dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul.” Acesta este felul de bărbat pe care Dumnezeu l-a lăsat să se ridice în timpul acela: Ilie, un bărbat al pădurii. Cu Ioan a fost același lucru. Duhul lui Ilie era peste Ioan. Acesta a vestit că el va lasă să vină același Duh, dacă va veni din nou un timp al femeilor - când va arde pământul și neprihăniții vor călca pe cenușa celor răi, căci ei vor deveni cenușă sub picioarele lor. El a făgăduit aceasta din nou pentru timpul acesta.

Observați, aceasta a făgăduit Duhul Sfânt. Se potrivește pentru timpul în care trăim noi. Cineva trebuie să se ridice. Trebuie să vină cineva, căci este Așa vorbește DOMNUL, conform Maleahi. Exact

aceasta a prorocit El ca semn înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a DOMNULUI. ”Eu vă voi trimite pe Ilie.” Ce va face acesta? El va întoarce inimile copiilor la învățătură părinților, înapoi la Biblie, afară din neînțelegerile dintre denominațiuni și îi va aduce înapoi la Biblie - la Dumnezeu. Aceasta va face el.

Vedeți în ce timp mare trăim noi. Acești proroci au muștrăat în timpul lor femeile moderne și au plătit cu viața lor pentru aceasta. Istoria dovedește că în ambele timpuri a fost o lume a femeilor în care domneau femeile. Vedeți cum este astăzi. Într-o zi vor avea o femeie ca președinte, și se pare că se poate întâmpla deja acum. Într-adevăr ea este președinte și el este numai o figură de expoziție. Nu demult s-a întâmplat undeva în timpul vizitei într-o altă țară, că oamenii au jubilat așa de mult în jurul ei, până când însuși președintele a spus: „Eu sunt soțul ei.” Președintele Statelor Unite! Ea stabilește moda, iar femeile o urmează; așa cum a făcut-o Izabela. Voi ați auzit predica mea despre „Religia Izabelei”. Voi știți despre aceasta.

Vedeți voi unde am ajuns acum? Știți voi ce s-a întâmplat acum două, trei săptămâni în urmă aici în oraș? Predicatorul lutheranilor l-a invitat pe preotul catolic al „Inimii sfinte” să predice în locul lui, iar el a făcut-o, și predicatorul lutheran s-a dus în locul preotului catolic și a predicat acolo.

Consiliul bisericilor are o întrunire acum în Roma. Prietenul meu bun, David DuPlessis, a editat o scrisoare circulară corespunzătoare. Nu demult am stat împreună cu el în Mile Creek și l-am întrebat dacă nu recunoaște că el conduce biserica direct înapoi în Babilon. Toți spun: „O, acum vor fi aduse toate bisericile la o unitate.” Da, eu știu aceasta. Exact acest lucru l-am scris în „Cartea prorocilor” din anul 1933, că se va împlini. De ce nu recunoașteți că Satana este cel care îi unește? Biblia spune aceasta. Scurt timp după unire va fi încheiată reunirea denominațiunilor; în aceasta va consta semnul fiarei. Așa este. Eu nu am timp să mă adâncesc mai mult. Este deja ora 11.45 și vreau să închei cu aceasta ca să trec la punctul principal.

Eu prezint aceste texte biblice pentru ca voi să aveți posibilitatea să recunoașteți unde ne aflăm acum. Noi vom încheia în câteva minute. Observați ce s-a întâmplat atunci. Prorocii au muștrăat aceste femei în zilele acelea și au fost numiți „cei ce urăsc femeile”. Așa este. Istoria

dovedește că a fost așa. Așteptați un moment. Cine își notează textul biblic poate să scrie 1 Tim. 5, 6. Biblia spune: „Dar cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.” Aici poate fi vorba numai despre ceva dumnezeiesc. Așa a spus apostolul Pavel. O femeie care trăiește în această formă lumească, măcar că trăiește, este moartă. Dacă refuză harul și trece de linia de graniță, atunci pentru ea nu mai există nici o posibilitate. Unde se află ea atunci cu ochii ei vopsiți și părul ei tăiat? Ea a trecut de linie și nu mai poate veni înapoi. Trebuie să existe o slujbă prin care li se poate predica. Dar gândiți-vă, în timpul acela va fi totul trecut. Este încheiat - totul este numai un chin.

Ioel spune că va există o slujbă prin care se vor întâmpla minuni mari, dar în timpul acela nu va mai fi posibilă răscumpărarea. Totul va fi trecut. Mielul a luat cartea și lucrarea Lui de răscumpărare s-a încheiat. Isus, după ce a predicat și a fost refuzat, s-a dus la acei de jos și i-a chinuit predicându-le, cei care au fost în închisoare și nu mai puteau să se pocăiască pentru că timpul răscumpărării era trecut. Această slujba trebuie să se repete.

Se poate ca a treia tragere să fie pentru cei veșnic pierduți? Ce este dacă se întâmplă? Eu sper să nu fie așa, dar ce este dacă se împlineste? Gândiți-vă un moment acum la aceasta. Ce este dacă este adevărat? Dumnezeu să ne păzească, eu mai am copii. Dar se pare că așa este.

De ce am primit vedenia când eram doar un copil? De ce nu m-am gândit niciodată asupra acestui lucru? De ce am fost luat în Duhul cu câteva zile în urma în camera de acolo? Eu am spus: „Aici este!” Este direct în mijlocul celor care și-au pierdut sufletul. Isus le-a predicat și a depus mărturie. Dar ei nu s-au pocăit. Cu cât predic mai mult, cu atât ei devin mai răi. Nu este pocăință. Ei nu au loc pentru aceasta.

Mielul a luat cartea Sa; aceasta s-a întâmplat în timpul celei de-a șasea pecetei, când El era pregătit s-o deschidă pe a șaptea. Gândiți-vă, El a ascuns a șaptea pecete. El nu a descoperit-o. Îngerul stătea acolo în fiecare zi și a înștiințat, dar la a șaptea El a spus: „Era liniște în cer.”

Nimeni nu știa; era vorba despre venirea DOMNULUI. „Oh”, spuneți voi „asta nu se poate.” Eu sper că nu este așa. Să mergem mai departe. Eu mi-am notat ceva.

Bine. Gândiți-vă: „Cea care se dedă la plăceri lumești,” în

lucrurile lumii, procedează astfel. Ea poate să meargă la biserică și să se comporte ca o sfântă. Asta nu are nimic a face. Ea este deja moartă, măcar că trăiește.

Vedeți ce au făcut denominațiunile pentru ea: ei le-au permis femeilor să ia Cuvântul Sfânt, ceea ce este în contradicție cu Biblia. Ei le-au făcut predicatori. Scriptura interzice aceasta. Acum este făcută chiar și președinte, primar, guvernator, de toate în țară și o predicatori în casa DOMNULUI, deși ea a pricinuit păcatul care a fost făcut la început. Ea este cauza. Eu nu vorbesc acum despre cei dreapți. Ea este de vină.

Ea a pricinuit nașterea fiecărui copil orb. Ea a pricinuit fiecare mormânt. Ea a pricinuit păcatul, boala, suferința. Nu s-ar auzi nici o sirenă la spital, dacă nu ar fi pricinuit-o o femeie. Nici plâns, nici păcat, nici moarte, nici suferință nu ar trebui să fie, dar o femeie le-a pricinuit. Dumnezeu i-a interzis să meargă la amvon și să predice, dar ele o fac totuși.

Vedeți voi unde s-a ajuns prin denominațiuni? Ea este o zeiță. Ce mai lucrează Satana! Catolicii fac din femeie dumnezei și se închină la ele, așa este; zeița Maria, etc. Eu am auzit că în Consiliul Ecumenic s-a spus că în viitor s-ar ruga un pic mai mult lui Isus, dacă le-ar ajuta să-i aducă pe protestanți înăuntru. Oh, această așa zisă invariabilitate. Mai este încă același Satan.

Biblia spune că toate numele care nu sunt scrise în cartea vieții Mielului, vor primi semnul fiarei pe frunte. Eu vorbesc unei Biserici alese dinainte. Nu către cei de afară, nu, ci către cei chemați afară, cei aleși dinainte pe care i-a scos El din fiecare grupă. El vine pentru cei din toate epocile.

Acolo stă ea. Acolo se afla ea. Ea predică Cuvântul, devine zeiță, deși ea este pricina oricărui păcat. Biblia spune: „Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai pe sus de bărbat, ci să stea în tăcere.” Ea nu are voie s-o facă. Dar totuși ei o fac să domnească peste țară ca primar, guvernator - în curând va fi președinte. Desigur. Aici o aveți, așa se întâmplă. Oamenii fac aceasta pentru că nu prețuiesc acest Cuvânt al lui Dumnezeu; ei nu o vor vedea niciodată.

Priviți spre iudeii aceia care au stat acolo. Au fost învățați - oameni buni, dar Isus a spus: „Tatăl vostru este diavolul.” Am voie să

vă prezint aceasta ca într-un proces? Noi vrem să încercăm aceasta pentru un moment și Dumnezeu să mă ierte dacă voi sta de partea cealaltă, dar va fi numai pentru o clipă pentru a vă arăta ceva. Voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, eu vorbesc în limbi! Aleluiah! Eu știu că eu L-am primit, slavă lui Dumnezeu!”

O, da, asta ai făcut tu. Gândiți-vă la poporul Israel. Biblia spune că după ce El a salvat și a condus poporul afară din Egipt, El i-a ucis pe acei care nu au urmat mesajul. Ei mâncaseră mană din cer; ei au mâncat mana pe care Dumnezeu le-a dat-o să plouă din cer ca hrană. Ei au stat în prezența mesagerului, au văzut stâlpul de foc, au auzit glasul lui Dumnezeu și au văzut confirmarea. Dar apoi au vrut să-l creadă pe Core: „Mai sunt și alți bărbați sfinți aici. Mai există asta, cealaltă și altele. Și noi trebuie să fim priviți ca sfinți. Și noi trebuie să facem toate acestea. Întregul popor este sfânt.”

Dumnezeu a vorbit: „Desparte-te de ei și îndepărtează-te de acolo.” Moise a spus: „Toți care sunt de partea DOMNULUI, veniți cu mine.” Apoi El a deschis pământul care i-a înghițit. Și ei au fost oameni buni, cu siguranță că au fost. Ei au fost oameni buni. Desigur. Dar nu depinde de aceasta.”Nu toți care spun DOAMNE, DOAMNE', ci acei care fac voia Tatălui Meu.”

Nu începutul alergării, ci sfârșitul contează. Nu există nici o scurtătură. Voi veți fi descalificați la sfârșitul alergării. Nu există nici o scurtătură. Voi trebuie să alergați așa cum spune Scriptura. Dacă acolo se spune: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”, atunci nu există nici o scurtătură prin aderarea la o biserică sau denominațiune. Voi trebuie să veniți așa cum scrie.

Numai dacă voi înșivă muriți și vă nașteți din Duhul lui Dumnezeu, altfel voi sunteți pierduți. Așa este. Nu există nici o scurtătură. Voi spuneți: „Eu fac parte din biserică.” Eu știu, aceasta este bine. ”Mama mea ...” Nu mă îndoiesc, dar acum îți vorbesc ție. Tu trebuie să vii pe calea aceasta pentru că nu există o scurtătură, altfel vei fi descalificat la judecată. Voi trebuie să veniți pe aceasta cale. Există numai o singură cale, și această cale este Hristos. Hristos este Cuvântul care trăiește în voi și confirmă totul ca adevărat, ceea ce a făgăduit El pentru timpul acesta. Întelegeți voi aceasta? În ordine.

Observați acum, unii spun: „Aceștia sunt oameni buni.” Desigur. Eu nu spun că nu sunt oameni buni. Eu nu spun că sfânta Cecilia și toate celelalte nu au fost femei bune. Și mama mea a fost, dar sigur nu mă închin ei. Sigur nu. Eu am văzut mulți oameni buni, dar nu sunt zeițe - ele sunt femei. Există numai un Mijlocitor între Dumnezeu și om.

De ce, de ce scrie un bărbat al lumii penticostale o astfel de scrisoare circulară , cum a făcut-o fratele nostru scump DuPlessis? Poate l-au susținut și unii dintre voi. El a șezut într-o adunare ecumenică lângă papa și a spus: „A fost foarte duhovnicesc.” Este aceasta deosebirea duhurilor? Într-adevăr? Se spune: „O, Duhul DOMNULUI a fost acolo.” Foarte duhovnicesc!

Aici o aveți. De ce? Pentru că este o ocazie să-i unească pe protestanți și pe toți ceilalți. Ani de zile am luptat și am susținut ceea ce spune Biblia, căci ea ne spune ce va veni. Unul dintre cei mai mari conducători ai noștri merge acolo și spune: „Este în ordine ce se face.” Întreaga biserică protestantă cade înăuntru.

Dacă cercetați cu atenție pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL, atunci vedeți că ceea ce a spus Duhul deja în anul 1933 este conform Cuvântului lui Dumnezeu: războaie între națiuni, dezvoltarea tehnică și toate celelalte, ce se va întâmpla până la sfârșit. Aici o vedem. Nu a dat greș niciodată. Acum vedem cum se înfăptuiește. Voi vă amintiți de predica mea despre Religia Izabelei. Voi vă amintiți cum am vorbit despre Ilie care a ieșit în dimineață aceea pe drum ca să vorbească cu ei. Eu am predicat despre aceasta. Eu am spus atunci dinainte, că va veni timpul în care acest Consiliu Ecumenic va deveni la sfârșit semnul fiarei, căci ei se vor uni cu fiara: Așa va fi. Eu am văzut aceasta în decursul vieții mele. Milioane de protestanți cad în cursa aceasta. De ce? Ei privesc spre aceasta. Ei sunt orbi.

Isus le-a spus acelor farisei: „Voi sunteți conducători orbi ai orbilor! Dacă un orb conduce un alt orb, atunci vor cădea amândoi în groapă.” El vor cădea. Cum aș fi putut crede vreodată că un bărbat care a stat și a vorbit cu mine, va ședea acolo și va face o astfel de remarcă? Vedeți, este ascunsă de ochii înțelepților și pricepuților și descoperită pruncilor care o primesc.

Eu știu că într-o zi aceasta mă va costa viața. Așa este. Așa va fi.

Dar aici se face de cunoscut adevărul.

(Fratele Branham cântă cântarea: „Picură din sânge.”)

Picură mai departe din sânge. Da, într-o zi se va întâmpla. Eu aştept ceasul când se va încheia.

O soră a avut un vis pe care mi l-a trimis în scris. Ea a relatat că a văzut cum cineva se pregăteşte în ascuns să măucidă. Odată când voi coborî din maşina mea şi voi intra înăuntru, se va trage. Dar ea a spus: „Duhul a vorbit: „Nu va fi acum, ci vine mai târziu.” ”

O, Dumnezeule, nu admite niciodată să închei vreun fel de compromisuri. Eu nu ştiu despre nimic altceva decât despre Isus Hristos şi anume despre Acel răstignit. Noi trăim într-un timp groaznic. Păcatul a făcut toate acestea. Da, l-au ucis pe Ştefan. L-au decapitat pe Ioan - ea a făcut-o. Eu nu ştiu cum ne vom da viaţa, dar într-o zi se va întâmpla.

Observaţi, în Ioan cap. 6, vers. 49, DOMNUL Isus vorbeşte despre ei că au mâncat mană şi apoi spune: „... Şi au murit.” „Acum,” tu, sora mea, spui: „eu am văzut-o pe această femeie dansând în Duhul.”

Da, aşa este. Eu am văzut că ei au făcut-o. „I-am văzut vorbind în limbi. Eu am văzut.”

Da, Isus a spus: „Mulţi vor veni în ziua aceea la Mine şi vor spune: „Toate acestea le-am făcut.” Ei au mâncat mană în pustie şi sunt cu toţii despărţiţi în veci; ei sunt morţi, aceasta înseamnă: pentru veci pierduţi. Ei au fost ucişi acolo în pustie.”

Voi vă amintiţi ce este scris în Evrei 6: „Căci cei ce au fost luminaţi odată şi care totuşi au căzut, este cu neputinţă să fie înnoiiţi iarăşi, şi aduşi la pocăinţă” Vedeţi, există o linie de graniţă - odată i se va pune omului adevărul în faţă pentru ultima dată şi dacă refuză să-L primească, atunci - conform Cuvântului din Evrei - nu mai există nimic pe pământ care să-L mai poate salva.

Ei sunt pierduţi. Nu mai este pocăinţă, salvare - pentru ei nu a mai rămas nimic. Ei sunt despărţiţi pentru totdeauna, aşa spune Biblia. ”Îi aşteaptă focul înfricoşător al mâniei şi o aşteptare înfricoşată a lucrurilor care vor veni.” Dacă după dovedirea şi confirmarea adevărului Evangheliei, ei resping şi pleacă, atunci sunt pierduţi. Aşa este. Este îngrozitor, dar eu trebuie s-o spun.

Gândiţi-vă la aceasta: îngerii care nu au rămas în primul lor domeniu de domnie, sunt închişi în închisoarea întunericului, acolo

unde merge și lumea astăzi. În aceasta închisoare a întunericului nu mai există pocăință.

Vă amintiți, cu câțiva ani în urmă când m-am întors din Chicago, am spus: „Dacă America nu va primi acest mesaj în anul acesta, nu-l va mai primi niciodată.” Vedeți voi unde s-a ajuns? Eu mă întreb dacă nu este aceasta a treia tragere. O, Dumnezeuule, să nu fie așa! Oare să fie a treia tragere cu scopul acesta? S-ar putea? Gândiți-vă asupra acestui lucru, prieteni. Gândiți-vă. Eu nu vreau. Isus a vorbit despre felul acesta de fățarnicie în Matei 23, 7 dacă vreți să vă notați. Eu mi l-am notat aici. Citiți. Voi puteți vedea de ce El a spus: „Voi farisei orbi!”

Mai aveți câteva minute? Noi vrem să deschidem acolo, căci vreau să-l citesc. Acolo este ceva ce vreau să citesc înainte de a merge mai departe, chiar dacă trebuie să las ceva deoparte. Noi vrem să deschidem la Matei 23 și să începem cu vers. 27. Voi puteți citi acasă întregul capitol, dacă vreți. Încă câteva minute. Matei 23, vers. 27. Fiți acum atenți:

„Vai de voi, cărturari” gândiți-vă, El le vorbea unor bărbați sfinți.” Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruiute, care, pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.” În ei este fățarnicie, invidie, ceartă și spre exterior se spune:

„Eu sunt dr. Cutare.”

„Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor,” priviți spre Consiliul Ecumenic și la penticostalii care șed acolo, „dar pe dinlăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărâdelege.” Ce este fărâdelegea? Ceva despre care voi știți că este corect și totuși nu faceți. Fiți acum atenți, cărei generații i-a spus Isus aceasta: „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele proorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți, (Vedeți voi?) și ziceți: dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui proorocilor.” Dacă am fi trăit atunci, am fi crezut Cuvântul DOMNULUI. Fiți atenți. „Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe prooroci. Voi dar umpleți măsura părinților voștri!” Aceasta se întâmplă acum. Fiți atenți ce spune El aici: „Șerpi, pui de năpârci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?”

Cum veți reuși? El le vorbește aici predicatorilor. Așa este.

Bărbaților sfinți, cum puteți sta acolo și să faceți compromisuri pentru câțiva dolari puturoși și mizerabili sau ceva popularitate, și cineva să vă bată pe umeri și să vă numească ‚Doctor‘, , dacă știți că Biblia o spune dinainte și nu-i avertizați pe oameni de aceasta? Cum puteți spune că-i iubiți pe acești oameni? Predica mea se înregistrează pe bandă. Cum puteți spune că-i iubiți pe acești oameni și să admiteți așa ceva? Voi farisei orbi, voi șerpi și pui de năpârci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei? Cum poate sta acolo astăzi un bărbat care știe că aceste lucruri sunt pe dos, să țină adunarea lui și să-și mărească denomi-națiunea și evită să le-o spună bărbaților și femeilor? Cum vreți să scăpați de mânia gheenei, dacă a fost pregătită pentru voi? Cum puteți? Ascultați, ascultați aici. Cum va fi? „De aceea, iată, vă trimit prooroci,” „Vă trimit” - aceasta era pentru viitor” ... Înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prighoni din cetate în cetate ...” Aici îi aveți din nou pe fariseii voștri.

El a spus dinainte că va trimite prooroci cu Cuvântul DOMNULUI. Ce vor face ei? Același lucru pe care l-au făcut părinții lor; căci voi sunteți ca și ei. Duhurile nu mor. Oamenii mor, dar duhurile de care sunt stăpâniți nu mor. El a spus: „Voi sunteți copiii lor, voi sunteți aceia.” Fiți atenți cum sunt aceste lucruri.

Pavel stătea acolo. Credeți voi că el a fost un prooroc? - și le-a condamnat pe femei cu părul lor scurt. El a condamnat denomi-națiunile lor și a spus că toți acei care nu sunt botezați în Numele lui Isus Hristos trebuie să vină să se boteze încă o dată. Așa este.

Astăzi ei fac compromisuri și le mai și înfrumusețează. Ei nici nu recunosc aceasta. Este de plâns! Dacă a trecut ceasul, atunci voi spune: ei au fost orbi; rându-iți dinainte să fie orbi. O, Dumnezeu, ai milă! Ei nu au putut să vadă. Isus a spus: „Voi sunteți orbi. Voi farisei și cărturari orbi, voi fățarnicilor! Voi citiți același Cuvânt ca și ei și veniți aici și Mă osândiți. Eu sunt exact ceea ce spune Cuvântul că voi fi în timpul acesta. Eu trebuie să fiu mesagerul acestui timp. Eu sunt Mesia.” El a adus aceasta de multe ori la exprimare. „Eu sunt Mesia. Am omis vreodată să v-o dovedesc? Dacă nu am făcut ceea ce este scris despre Mine, atunci puteți să mă condamnați. Voi farisei orbi, conduceți poporul acolo.” El a spus: „Orbii îi conduc pe orbi.” Voi spuneți: „Dacă aș fi trăit în timpul lui Pavel, atunci aș fi fost de partea lui.” Voi,

fătarnicilor! De ce nu sprijiniți atunci învățătura lui? Voi ați fi făcut atunci același lucru ca și acum, căci voi sunteți copiii părinților voștri, ai părinților care au făcut organizațiile, ai fariseilor, saducheilor și îngâmfaților. Așa este. Eu vă spun: În ceasul în care trăim, eu mă întreb dacă ar putea fi aceasta a treia tragere. Încă un moment, vă rog. Isus a spus: „Sentința lor va fi mai aspră.”

Nu este îngrozitor? Așa cum un american s-a suit pe calul lui și a alergat pe drumuri la miez de noapte când au venit odată vrăjmașii care au vrut să cucerească țara aceasta, strigând: „Vine vrăjmașul!” - acesta a fost Paul Revere - la fel sunt și eu un american care călărește la miezul nopții. Eu nu spun: „Vine vrăjmașul!”, ci: „Vrăjmașul este deja aici.” El nu vine, el este deja aici. El a fost deja biruitor. Eu mă tem că este trecut. Biruitor în acest ceas de la miezul nopții!

Voi cu toții cunoașteți această poveste. Fiți atenți la cele trei vârfuri de munte - El a spus: „Acesta este prima, a două și a treia ta tragere.” Fratele Fred a făcut o fotografie minunată. El și sora Martha au trecut pe acolo, norii s-au format din umezeala care se ridicase și au acoperit restul. Numai cele trei vârfuri sunt de văzut. Unul aici, celălalt acolo și al treilea dincolo. Observați numărul șapte. Primele trei; trei este desăvârșirea. Asta a fost când a început slujba. A două tragere a fost deosebirea duhurilor și proorocia. Prima a fost vindecarea bolnavilor, a două care a venit a fost profetică. Tainele gândurilor au fost făcute de cunoscut când însuși Cuvântul s-a făcut trup. Aceasta este ceva mare. Dar gândiți-vă, al șaptelea formează încheierea. S-ar putea să fie tragerea de încheiere? Este totul trecut? S-ar putea? Gândiți-vă acum asupra acestui lucru. Șapte este întotdeauna încheierea.

Trei trageri. Slujba lui Isus era din trei trageri. Ați știut aceasta? Fiți atenți! Dacă ați fost vreodată sinceri în viața voastră, atunci fiți acum mai mult ca oricând. Încă câteva minute. Prima Lui tragere a fost vindecarea bolnavilor; El a devenit un om foarte popular. Se părea că toți Îl cred. Când a ieșit să vindece bolnavii, toți vroiau să-L aibe în biserica lor. Dar într-o zi El s-a ridicat și a început să proorocească, căci El a fost Cuvântul. El era Proorocul despre care a vorbit Moise. Când El s-a dus acolo și le-a spus cum trăiesc și cum procedeză, atunci El a devenit foarte nepopular. Aceasta a fost a două Lui tragere. Eu mă întreb dacă este și acum așa. Gândiți-vă un moment. S-ar putea? Prima:

vindecare pentru toți. A doua: „O, s-ar putea să fie Isus Only sau Belzebug.” Același lucru l-au făcut și atunci.

Aceleași duhuri trăiesc în același fel de oameni - oameni condamnați care nu pot fi salvați niciodată pentru că au fost deja dinaintea osândiți; ca Iuda Iscarioteanul care a fost născut ca fiul pierzării. Voi spuneți: „Iuda?” Sigur. Gândiți-vă, el a fost foarte religios, dar el nu a putut să meargă cu mesajul până la sfârșit. El a putut accepta o parte din el, dar restul nu l-a putut primi. Oamenii pot cuprinde vindecarea și celelalte lucruri asemănătoare, dar dacă Dumnezeu cheamă la viață veche, atunci este prea adânc pentru ei. ”Nu se poate.” Așa a fost Iuda. Duhul lui poate merge până la un punct, dar nu poate trece peste acesta.

Ei l-au primit pe Moise când a despărțit Marea Roșie și a făcut alte lucruri asemănătoare. Dar când el le-a spus toate lucrurile pe care nu au voie să le facă, atunci s-a spus: „el se face singur ca un Dumnezeu peste noi.” Core și ceilalți nu au putut accepta aceasta, de aceea au făcut o organizație. Dumnezeu i-a înghițit pur și simplu. Slujba lui Isus a fost așa de minunată când a vindecat bolnavii. „Acest tânăr prooroc din Galilea; El le-a dat orbilor lumina ochilor, El a înviat chiar și morții. Trei cazuri ne sunt deja cunoscute. El a înviat într-adevăr morți.” Dar într-o zi El s-a întors și a spus: „Voi, pui de năpârci. Voi țineți curată partea dinafară a paharului. Voi vă țineți sfinți, dar în interiorul vostru nu sunteți decât pui de năpârci.” O, când a venit proorocia și organizația a fost condamnată, atunci s-a schimbat situația. Ei au fost împotriva Lui. Așa este. Ei L-au respins și apoi L-au răstignit. Dar voi nu puteți omorî această slujbă, ci ea trăiește mai departe. Voi puteți să încheiați viața mesagerului, dar nu mesajul. El trăiește mai departe. Observați, când a venit a treia tragere a slujbei Sale - prima a fost vindecarea bolnavilor, a doua a fost când El le-a proorocit organizațiilor ce au făcut, ce erau în prezent și ce va veni. Ce este, ce va veni și ce a fost. Asta a făcut El, așa este? A treia Lui tragere a fost când El le-a predicat celor pierduți care nu mai puteau să fie mântuiți. Ei se aflau acolo unde erau și ochii aceia mari, vopsiți. El le-a predicat sufletelor din iad care au refuzat harul, și au fost veșnic despărțiți de prezența lui Dumnezeu. Dar totuși ei trebuiau să recunoască cine a fost El, căci Dumnezeu L-a trimis pentru aceasta. Eu mă întreb dacă slujba Lui va decurge tot așa în

ultimele zile; cum a fost spus: „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit Eu pe voi. Lucrurile pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi.”

Cei pierduți nu mai pot fi salvați niciodată. Ei au refuzat harul. Aceasta a fost a treia Lui tragere. Există despre aceasta vreo întrebare? Prima Lui tragere - El a vindecat bolnavii. Așa este? A doua lui slujbă - El a proorocit; a treia Lui slujbă: El a predicat celor pierduți pentru totdeauna. Cele trei vârfuri de munte.

Slujba lui Noe și toate celelalte slujbe au făcut același lucru. Noe a predicat. Așa este. El a intrat în corabie și timp de șapte zile nu s-a întâmplat nimic. Mărturia lui a fost o predică pentru cei osândiți. Sodoma și Gomora - Isus s-a referit la ambele.” Așa cum a fost în zilele lui Noe și în zilele Sodomei, așa va fi și atunci când va veni Fiul omului.” El s-a referit la Noe. Noe a avut trei etape, a treia fiind pentru cei osândiți după ce ușa a fost închisă. Dumnezeu l-a lăsat mai întâi acolo și nimeni nu mai putea să iasă sau să intre. Ei au fost acolo înăuntru. Apoi corabia lui a rămas pe muntele cel mai înalt dintre cei șapte. Un munte - așa este?

În zilele Sodomei prima tragere a fost cu Lot cel neprihănit. Biblia spune că păcatele Sodomei i-au chinuit zilnic sufletul lui neprihănit; cum procedau femeile și ce au făcut. Gândiți-vă cum a fost în zilele lui Noe. Ce au făcut Ei? Ei au mâncat și au băut, s-au măritat și s-au însurat - femei, vedeți, femei. Ce a fost în zilele Sodomei? Femei - primul mesaj către ei a fost Lot. Ei au râs de el.

Apoi El a trimis alți doi mesageri. Aceasta a fost a doua Lui tragere pentru Sodoma. Dar priviți spre ultimul. Lor le-a fost oferit tot mai mult și mai mult har, dar timpul deja trecuse. Al treilea mesager care a venit cu a treia tragere - a treia tragere, ce a fost El? Ce fel de slujbă a avut El? El a șezut în mijlocul celor aleși și le spunea ce se întâmplă în spatele Lui. Așa este? Dar când s-a dus El în Sodoma, a vrut să găsească câțiva neprihăniți. Chiar și Avraam a zis: „Dacă voi găsi cincizeci de neprihăniți” - El a coborât până la zece neprihăniți.

Dumnezeu a spus: „Da, dacă găsesc zece neprihăniți.” Lasă-mă să îți spun ceva soră, numai un moment. Poate că tu ai rămas un pic în urmă, dar tu ai ceva ce nu au aceste sex-simboluri. Tu ai ceva ce ele nu pot avea niciodată. Poate că tu ești demodată în hainele tale și te arată ca o

doamnă. Poate se spune: „Uitați-vă la sfânta aceea.” Fii fără grijă. Tu ai ceva ceea ce nu posedă o astfel de sex-regină spre care privește o lume întregă. Ea este pierdută pentru totdeauna. Ea este osândită. Tu ai morală, tu ai virtute. Ea nu are nimic din toate acestea. Ea este doar o momeală care trage sufletele pierdute în iad. Orbii intră în capcană. Dar tu ai altceva. Poate că tu nu ești scrisă într-un registru al vreunei biserici, dar poate viața ta neprihănită este cea care mai ține mânia lui Dumnezeu în frâu, departe de lume. Lumea nu vrea să creadă. Pe voi femeilor vă numesc sfinte, iar voi bărbaților poate nu aveți cunoștință prea multă, dar voi strigați zi și noapte la Dumnezeu din pricina păcatului din țară, și poate voi sunteți cei care mai rețineți revărsarea mâniei. ”Dacă voi găsi zece neprihăniți, nu voi nimici cetatea. Dacă voi găsi zece.”

„Va fi așa cum a fost în zilele Sodomei.” Vedeți voi ce vreau să spun? Nu: „Dacă voi găsi zece metodiști; dacă voi găsi zece bapțiști; dacă voi găsi zece penticostali; dacă voi găsi zece atleți; dacă voi găsi zece senatori; dacă voi găsi zece predicatori;” ci: „Dacă voi găsi zece neprihăniți.”

Există numai Unul Neprihănit și acesta este Hristos. Hristos poate locui în fiecare din cei zece.” Atunci îi voi cruța.” Ultimul mesager le-a predicat celor osândiți. El s-a dus acolo. Scriptura nu descrie ce s-a întâmplat, dar în dimineața următoare focul a căzut. Chiar după ce El a făcut aceste semne, după ce și-a împlinit slujba Lui profetică și a spus: „De ce a răs Sara?”, și ea a spus: „Eu nu am răs.”, dar El a spus: „Totuși tu ai răs.”; imediat după aceea El s-a dus în Sodoma. El nu a găsit acolo zece neprihăniți și astfel a căzut focul. El l-a găsit numai pe Lot împreună cu cele două fiice ale lui care au trebuit să iasă foarte repede de acolo. Ei au făcut-o.

Gândiți-vă, El s-a dus acolo jos, El se afla pe drumul acela. El a trimis mesageri înainte, dar apoi s-a dus El însuși acolo pentru a vedea dacă este într-adevăr așa, și El i-a găsit - cu ce? Plini cu femei cu fețele fardate. Mesajul pentru cei osândiți. Ce au făcut ei? Ei au răs de aceasta. Ce fac ei astăzi? Același lucru. ”Eu fac parte din biserica penticostală.” „Eu fac parte din biserica unitariană.” „Eu dansez în Duhul, slavă lui Dumnezeu, eu vorbesc în limbi.” Faceți numai așa mai departe. ”Eu îmi tai părul dacă vreau!” „Eu voi face asta.” „Eu voi spune cealaltă.” „Eu

nu trebuie să mă las botezat în Numele lui Isus Hristos, mie îmi este indiferent ce spun ei. Pavel și-așa urăște femeile.” Bine. Faceți numai așa mai departe! Într-o zi veți trece linia aceasta, dacă nu ați făcut-o deja! Voi nu veți mai simți nici o dorință să faceți ce este drept. Ați auzit ce am spus? Este vorba despre ceva. Frate, soră, înțelegeți ce s-a spus? Voi veți trece de limită și nu veți mai avea niciodată dorința să faceți binele. Voi veți mai auzi Evanghelia, desigur, dar nu veți mai putea s-o primiți. Dar Evanghelia va mai fi predicată celor osândiți, celor care sunt pierduți pe veci și nu mai pot fi salvați. Voi ați ajuns deja la acest punct și nu știți. Voi trăiți în plăceri și sunteți deja morți, deși mai trăiți.

Ascultați! Toți care au respins mesajul ceasului înainte de închiderea porții - Evanghelia a fost predicată osândiților, încă înainte de a fi pierduți fără har.

Închiderea lui Noe în corabie a fost o mărturie. Dumnezeu a închis ușa după a treia lui etapă. După a treia etapă din Sodoma au fost închise ușile. Nu mai există har. Nici măcar zece nu au fost găsiți. Evanghelia a fost predicată celor pierduți care nu mai puteau fi salvați. Vedeți, așa a fost de fiecare dată. În fiecare epocă a fost respins mesajul înainte de a avea loc judecata. Au făcut-o din nou? De aceea a apărut stâlpul de foc acolo la râu? Se întâmplă numai în acest mesaj ca femeile să fie mustrate și aduse în poziția corectă? Astfel de predicatori care își ocupă locul în denominațiunile lor în loc să stea pe Cuvânt, ar trebui mustrați, pentru că Dumnezeu a confirmat desăvârșit că El este și nu un bărbat neștiutor, neînvățat cum sunt eu. Este Dumnezeu cel care lucrează. Am ajuns acum la punctul în care se va întoarce a treia etapă pentru cei pierduți pentru totdeauna?

Din cauza aceasta mi-a fost data vedenia când eram un copil? Eu m-am dus spre vest și acolo a apărut crucea de aur a Evangheliei, a strălucit în jos și a făcut de cunoscut semnele din cer, exact cum a fost arătat. Gândiți-vă la aceasta: crucea era în formă de piramidă. S-ar putea să ajungă la vârf, acolo unde se încheie? A început atunci și ajunge acum la încheiere. A crescut în sus ca o piramida prin Luther, Wesley și penticostali, până la cei care trăiesc punerea pietrei de încheiere. S-ar putea să fie aceasta? Dacă este așa, atunci unde ne aflăm?

S-ar putea să fie; eu sper să nu fie așa, dar trebuie să fie așa. Va

fi așa. Gândiți-vă la slujbe. Toate acestea corespund exact. Trebuia să vină. Dumnezeu nu se schimbă. Gândiți-vă la aceasta. ”Mușcați-vă conștiința cu dinți duhovnicești” și dați-vă seama unde ne aflăm. Ce se întâmplă dacă timpul a sosit și voi mai sunteți încă așa cum ați fost, neschimbați? Atunci puteți pleca; voi sunteți terminați și faceți parte din cei de afară. După ce Mielul a luat cartea și a descoperit cele șase peceti și pentru cei de afară timpul a ajuns la încheiere; s-ar putea să fie acesta timpul? Eu nădăjduiesc să nu fie, dar ar putea fi.

De aceea a durat atât de mult până a venit a treia etapă? Observați, la prima și a doua etapă au trecut una în cealaltă. Voi va amintiți când am început cu prima, eu am spus dinainte: „Va veni timpul când voi cunoaște tainele inimii.” Voi vă amintiți de aceasta. Câți dintre voi? Voi toți știți că am făcut de cunoscut aceasta în adunări. Într-o seară am venit pe platforma, la Regina - fratele Baxter era acolo și câteva mii de oameni erau adunați. Apoi a venit un bărbat pe platformă și acolo s-a întâmplat. De atunci a fost tot așa. Au trecut ani, circa cinci ani, de când m-am întors de pe câmpul misiunii. Ce este? De ce s-a întâmplat așa? S-a întâmplat pentru că Dumnezeu este răbdător ca la început în Genesa? Când a creat El lumea, s-a odihnit în a șaptea zi. El s-a odihnit. Dumnezeu a fost răbdător în timpul celor șase mii de ani. El vrea ca niciunul să nu piară, ci ca toți să se pocăiască. Dumnezeu a fost plin de îndurare.

El i-a zis și lui Avraam în Genesa 15,16, dacă vreți să vă notați, că neamurile din țara amoriților nu și-au atins încă vârful în nelegiuire.” Eu nu te pot aduce acum acolo în țară, căci măsura nelegiurii amoriților, a păgânilor, nu este încă plină. Dar Eu îi voi judeca. Eu voi cerceta acest neam în a patra generație și voi judeca națiunea aceasta cu un toiag de fier.” Așa este?

De aceea a fost Dumnezeu răbdător, pentru ca slujba prin predicile înregistrate să ajungă în toată lumea ca să vadă dacă mai este vreunul care să primească. Dar poate că ultimul a intrat deja nu demult înăuntru. A durat din cauza nelegiurii așa de mult? Dacă Isus este același, și El este același conform Evrei 13,8, atunci trebuie ca mesajul Lui să fie același. Eu vreau să fac aceasta mai clar la sfârșit. Procedul Lui de lucrare trebuie să fie același.

Dacă nu mai există nici o întrebare despre prima și a două

tragere - sau mai aveți vreo întrebare referitor la prima sau a două etapă? S-a întâmplat așa cum a spus El? De ce puneți atunci a treia tragere sub semnul întrebării? Primele două au fost dovedite de Scriptură. Eu v-am dovedit cu Scriptura azi dimineată și a treia etapă. Priviți spre lume și vedeți unde a ajuns. Vedeți cum au refuzat ei adevărul și cum a fost legitimată partea profetică. Unde ne aflăm noi acum? O, Dumnezeule, ai milă de noi! Aceasta face să sângereze inima mea. Ce s-a întâmplat? Unde ne aflăm noi?

Gândiți-vă la cele șapte vârfuri de munte. După vârf este punctul de despărțire al apelor. De acolo se merge direct în pustie. Începe veșnicia. Șapte vârfuri de munte la cumpăna apelor. Așa este. Despărțirea între adevărat și fals. La capătul lor vine a treia tragere, ultima tragere din lanțul munților. Așa este? În ordine.

Noe a intrat înăuntru și timp de șapte zile nu s-a întâmplat nimic. După șapte zile a venit judecata. Ascultați acum aici în timp ce mă apropiu de sfârșit. Dacă ei ar fi recunoscut atunci semnul din timpul lui Noe, dacă lumea ar fi recunoscut atunci așa cum a dovedit-o Dumnezeu prin ceea ce am citit din Scriptura puțin mai înainte. El a distrus oamenii, dar nu înainte de a le oferi salvarea.

Lor le-a fost trimis harul printr-un prooroc. Dar ei nu au crezut. Dumnezeu este îndurător, de aceea El a trimis îndurare. Dar ei nu au primit-o. El întotdeauna trimite înainte îndurare. Dacă ei ar fi recunoscut că era semnul timpului de sfârșit! Dar când ei au văzut dintr-o dată salvarea, îndurarea trecuse. Ușa fusese închisă. Numai unul a recunoscut semnul, acesta a fost Noe și grupul lui. Ei au fost singurii care au recunoscut. Când s-a închis ușa, Noe a știut că este sfârșitul. El a știut. Așa este. Dacă ei ar fi recunoscut numai semnul!

Dacă ei ar fi recunoscut numai semnul când L-au văzut venind pe Cel care era cu Avraam! Dacă ei ar fi recunoscut când s-au dus Billy Graham și Oral Roberts în timpul acela și le-au predicat Evanghelia acestor oameni orbi! Dacă ei ar fi știut că acești metodiști și bapțiști bătrâni și neprihăniți le-au fost lor un semn în zilele acelea, ca Lot, când păcatele le chinuiau sufletele.

În ce au intrat metodiștii și bapțiștii? Ei au făcut același lucru ca și Lot. Dar cei neprihăniți au ieșit afară. Sigur. Ce este, dacă a fost așa ca astăzi când Billy Graham merge și îi obligă pe oameni pentru o

decizie? Se mănâncă gumă de mestecat, unul îl împinge pe celălalt, râd, au părul tăiat scurt, fețe fardate și nu fac nimic împotriva. În ziua următoare când se întoarce Billy, spune: „Eu am treizeci de mii de suflete. Dacă mă întorc peste un an înapoi, nu mai găsesc nici măcar treizeci.” Se spune: „Eu m-am hotărât. Eu voi ajunge în cer și nu în iad.”

Ei merg pur și simplu în păcat mai departe. Evanghelia este predicată cu putere, cu semne și minuni, însoțită de stâlpul de foc și totul se întâmplă exact așa cum a fost spus dinainte. Dar totuși ei spun: „Acesta este un grup de sfinți. Este telepatie, un fel de duh de vrăjitorie, un drac și altceva nimic. Să nu credeți aceasta. Nu se întâmplă în organizația noastră. Noi nu avem nimic de-a face cu aceasta.”

Dacă ar recunoaște ei numai semnul! Dacă l-ar recunoaște numai! Isus a spus: „O, Ierusalime, dacă ai fi recunoscut timpul tău! Dacă ați putea numai recunoaște. Apoi El a spus: „Acum faceți ce vreți. Ierusalime, Ierusalime de câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, înainte de a veni judecata, dar voi nu ați recunoscut ziua voastră. Voi i-ați ucis cu pietre pe prooroci și pe neprihăniți. Dacă voi ați fi recunoscut timpul vostru. Dacă ați fi recunoscut timpul și ați fi cunoscut Scriptura, atunci ați fi știut că venirea Mea este un semn al sfârșitului vostru. Dar astfel voi sunteți orbi. Voi ați fost muștrați. Timpul vostru a trecut.” Și timpul a trecut. Așa este. ”Dacă ați fi recunoscut numai timpul!”

Când a dat Isus această înștiințare, lumea a mers mai departe. Lumea a mers normal mai departe. De ce? Pentru că nu au recunoscut ceasul lor. Lumea a făcut exact așa mai departe când Noe a intrat în corabie. Lumea a mers mai departe. Batjocoritorii din timpul acela mai aveau încă sex-party, au mâncat și au băut, se căsătoreau și făceau aceleași lucruri pe care le fac astăzi. Totul a mers normal mai departe. ”Ah, bătrânul acesta sfânt a închis ușa. Ați auzit vreodată așa ceva? Știți voi ce spune el? Că ne vom îneca cu toții. Prostie! Unde este apa?” În timpul lui Noe au existat batjocoritori. ”Așa va fi când va veni Fiul omului.” Noe a recunoscut semnul.

În zilele lui Lot a fost la fel, același lucru este în zilele lui Isus. Așa este astăzi. Odată ei vor batjocori pentru ultima dată - ca în Sodoma. Ei nu au recunoscut niciodată când venea un mesager cu un

mesaj de la Dumnezeu. Ei i-au batjocorit și au încercat să-i atragă la lucrările lor. Așa este? „Veniți, aderați la noi, apoi faci parte dintre noi”. Este așa? „Vino, pune-te în legătură cu noi. Fă parte dintre noi. Apoi vei face parte dintre cei care sunt ceva. Vino și aderă la noi.” Ei nu au recunoscut niciodată semnele lor. Ei nu au știut că în timpul acela când a fost adus mesajul, a fost aprins deja focul mâniei și judecării lui Dumnezeu în cer. Ei nu puteau vedea încă flăcările și pucioasa. Ei nu au putut înțelege. Dar mesagerii au înțeles. Și Lot a știut. El a știut că este acolo. Sigur. Așa este și astăzi, exact așa. Mânia este aprinsă, bombele atomice amenință deja. Totul este la sfârșit. Acum este același lucru.

Voi oamenilor, vedeți și ascultați. Ați știut? Voi spuneți: „Frate Branham, care este esența acestor lucruri?” Voi știți că s-ar putea ca oamenii să predice mai departe Evanghelia așa cum au făcut-o întotdeauna; ceea ce numesc ei Evangheliile. S-ar putea să fie trecut. Ei au făcut-o în zilele lui Noe. Ei au făcut-o în zilele lui Lot. Ei au făcut-o în zilele lui Isus. Așa este? DOMNUL Isus le-a spus și iudeilor despre mânia viitoare. ”Voi sunteți pierduți. Nu mai există nimic; voi sunteți pierduți.” Se spunea: „O, acest sfânt. Ce școală are el? De unde vine el?”

Gândiți-vă, El a fost pregătit pentru a treia tragere. El a spus: „De câte ori am vrut să vă strâng!”

Lot a făcut ultima lui chemare. Eu cred că îngerul, mesagerul, indiferent cine era - Dumnezeu reprezentat pentru ziua aceasta. Dumnezeu descoperit în trup omenesc, a dat ultimul semn, a îndeplinit ultima însărcinare. După aceea a fost totul trecut.

Noe a ținut ultima lui predică. Ușa s-a închis după el. Aceasta a fost totul. Ei au râs și au făcut glume. Gândiți-vă numai, s-ar putea ca oamenii să meargă și să predice că acest Consiliu Ecumenic se va uni cu biserica catolică așa cum au aprobat, și că toate denominațiunile vor veni înăuntru. Dar semnul fiarei este deja acolo. Ei l-au primit. Ei spun: „O, aleluia, slavă lui Dumnezeu. Ieri seară au fost salvați așa de mulți.” Într-adevăr? „Ei au dansat în Duhul și au vorbit în limbi.” Asta nu înseamnă absolut nimic. „O, ei sunt evlavioși, drăguți și sinceri. Desigur. Ei au roada Duhului.”

Acesta nu este un semn; nici un pic. Lăsați-mă să vă arăt o comparație de roade între Isus și farisei. Vedeți cine a avut roada

Duhului. Ce ar fi dacă eu, cum am spus deja înainte, m-aș ridica formal un moment împotriva lui Hristos? Dumnezeu să mă ierte pentru că am spus aceasta, dar eu vreau să vă arăt ceva.

Ce ar fi dacă aș veni la voi și aș spune: „Ascultătorilor, spuneți-mi cine este prietenul vostru? Cine are roada Duhului? Preotul vostru bun, bătrân. Cine va vizitează în spital când sunteți bolnavi? Preotul vostru bun și bătrân. Cine este cel care vă împrumută întotdeauna bani când sunteți la strâmtoare? Voi, membrii adunării lui, nu mergeți întotdeauna să împrumutați bani de la preotul vostru bun, bătrân?” „Cine este cel care vă arată cu dragoste care este roada Duhului? Preotul vostru bătrân, bun. Cine este cel care a studiat ani de zile în sinagogi cum au făcut-o deja strămoșii lui din toate generațiile? Cine este cel care a lucrat mult și a primit titlul de doctor ca să cunoască acest Cuvânt și să vă prezinte ceva în fiecare duminică dimineață? Este preotul vostru bătrân și bun.”

„Cine este de fapt acest bărbat care se numește Isus? Ce școala are El? De unde vine El? Unde are cartea de membru? De care organizație aparține El? Ce face El când aveți o ceartă în familie? Cine vine atunci la voi? Preotul vostru bătrân și bun. Dacă va certați cu vecinul vostru, atunci vine preotul vostru drăguț și o aduce în ordine. El spune: ‚Voi sunteți toți copiii lui Dumnezeu. Nu ar trebui să faceți aceasta.’

„Dar ce face acest Isus din Nazaret? El aduce despărțire. Ce face El? El biciuiește organizația voastră. Ce face El? El îl denumește pe preotul vostru călăuza oarbă a orbilor. El îl numește pui de năpârci. El a luat jertfa destinată pentru Dumnezeu, a răsturnat mesele, a împrăștiat banii și i-a privit plin de mânie. L-ați văzut vreodată pe preotul vostru așa? Unde este acolo roada Duhului?”

Descoperirea nu este vorbirea în limbi, nu dansul în Duhul, nu apartenența la o denominațiune, nu prin roadele Duhului - știința creștină îi poate întrece pe fiecare dintre voi în aceasta și totuși tăgăduiesc că Isus Hristos este Dumnezeu - nimic din toate acestea, ci este Cuvântul viu. Asta este. Dacă ar fi fost atenți! El a fost Mesia. El a fost Cuvântul viu, descoperit. Dacă Duhul lui Dumnezeu este într-un bărbat sau într-o femeie, atunci Cuvântul trăiește în ei și ei îl trăiesc în practică. Aceasta este bătaia de puls a celor rânduși mai dinainte. Cuvântul DOMNULUI vine la ei, iar ei sunt Cuvântul pentru oameni,

epistole scrise care sunt citite de toți oamenii. Așa este? S-ar putea ca aceasta să fie a treia tragere?

Voi oamenilor care ascultați această bandă, eu mi-aș dori să puteți vedea adunarea acum. Eu sper că voi simțiți la fel. Ce este dacă este așa? Priviți numărul de texte biblice de aici. S-ar putea să fie? A treia tragere este pentru a le predica celor pierduți pentru totdeauna, cei care au respins mesajul mântuirii? „Acum”, spuneți voi, „biserica merge mai departe.”

Da, aceasta vor face ei. Și vor continua în același fel. Gândiți-vă, în timpul acela Noe era deja în corabie. Mireasa este pecetluită în Hristos. Ultimul mădular este eliberat. Pecetea a șasea se desfășoară. În pecetea a șaptea, El vine înapoi pe pământ. Mielul a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui care ședea pe tron. El a ridicat pretenția pentru toți acei care i-a mântuit, pentru proprietatea Lui. Este corect? A fost întotdeauna a treia tragere.

Trei este desăvârșirea. Slujba a ajuns la desăvârșire atunci când Hristos s-a făcut de cunoscut din nou în trup omenesc printre oameni, așa cum a fost prezis dinainte: „Așa cum a fost în zilele lui Lot.” Gândiți-vă la aceasta, oamenii predică mai departe și cred că alții vor fi salvați. Ei cred că lucrează corect și că organizațiile lor cresc. Desigur. Dar nu mai există nici un pic de nădejde. Dacă vedenia a avut însemnătatea aceasta și a fost așa de aspră cu femeile, atunci am ajuns în ceasul acela. Ușa este închisă, a trecut totul? Cartea este deja în mâna Lui. Gândiți-vă asupra acestui lucru.

Înainte de a încheia, vreau să vă mai spun ceva: se spune că s-a întâmplat pe coasta Irlandei. Acolo era o stâncă de-a lungul malului. Pe această stâncă mare se plimba într-o zi un bărbat, exact în timpul când a venit fluxul. Pe stâncă locuia un nobil care cunoștea timpurile. El cunoștea timpul pentru flux și reflux. El a știut când vine fluxul. Celuilalt bărbat i-a fost indiferent aceasta. El făcea parte din cei care știu întotdeauna totul. El avea părerea lui personală despre aceasta. El era un bărbat athletic, isteț și inteligent, dar timpul pentru flux nu-l cunoștea. El nu știa locurile. El nu cunoștea timpul corect, semnul, când luna se îndepărtează de pământ.

Dacă Dumnezeu ia Duhul Lui de pe pământ, frate, lumea va fi pierdută. Dacă luna s-ar mișca în afară traiectoriei ei, atunci apele ar

acoperi din nou pământul așa cum a fost când Dumnezeu a creat pământul. Luna are traiectoria ei și când se apropie are loc fluxul. Acest bărbat bătrân și înțelept care locuia acolo, cunoștea timpul. Celălalt nu știa. El nu s-a interesat niciodată pentru aceasta. El nu s-a îngrijorat de aceasta. Acest bărbat bătrân înțelept a fugit afară și a spus: „Omule, să nu îndrăznești să mergi mai departe. Mergi repede înapoi. Acolo este un dig. Dacă nu ajungi pe dig, vei pieri. Semnele sunt vizibile. A sosit timpul când fluxul va veni dintr-o dată și atunci nu te mai poți întoarce. Nu merge mai departe!”

Bărbatul s-a întors, a râs și a spus: „Mergi și ocupă-te de lucrurile tale. Eu știu ce pot să fac și ce nu.” Și fluxul a venit și l-a luat.

Este posibil să fie mai târziu decât credem. Vă va lua. Nu mergeți mai departe, voi oamenilor; să nu o faceți. Dacă ați crezut vreodată că eu sunt un slujitor al lui Dumnezeu, atunci acceptați într-adevăr Cuvântul din dimineața aceasta. Poate este deja prea târziu. Multe texte arată spre aceasta. Gândiți-vă, eu nu spun că așa este. Eu nu știu; dar observați. Eu am lăsat de-o parte circa zece pagini pentru că m-am temut să vi le spun. Doamna și domnul Woods pot să mărturisească. Când i-am vizitat azi dimineață, am spus: „Eu nu le-o pot spune. Eu voi prezența numai atât din Scriptură și apoi va voi lasă restul vouă, căci va fi înregistrat pe bandă.”

Va ajunge la oameni care vor râde de acest mesaj. Asta este în ordine. Cândva va fi prea târziu, astfel încât nu va veți mai putea întoarce. Faceți așa mai departe: fiți un membru de biserică, tăiați-vă părul, fardați-vă fața. Faceți așa mai departe și folosiți formula: „În Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”, dacă vreți. Faceți trei dumnezei și fiți ca păgânii. Țineți mai departe de organizațiile voastre; faceți-o dacă vreți. Spuneți liniștiți: „Eu am dansat în Duhul, eu am vorbit în limbi, eu o am.”

Eu am văzut că Satana a făcut aceleași lucruri. Eu am văzut cum vrăjitorii au vorbit în limbi și au tălmăcit, cum au scris într-o limbă necunoscută și au tălmăcit-o. Ei au băut sânge dintr-un craniu de om și-l chemau pe diavolul. Au dansat în duhul! La ritualurile păgâne se dansează în duhul, se bagă cioburi sub unghii, se bagă o săgeată prin fața lor și iarăși se scoate fără să curgă nici o picătură de sânge. Indienii merg desculți prin foc care este înalt de circa un metru și lung de trei

sau patru metri, ei aprind cărbuni și-i lasă să ardă până sunt albi de căldură și totuși nu se ard, dar tăgăduiesc existența lui Isus Hristos.

Nu, nu prieteni. Cuvântul este corect. Oamenii și Cuvântul trebuie să fie una. Isus și Cuvântul au fost una: El a fost Cuvântul. Dacă Isus locuiește în inima unui om, atunci El și Cuvântul vor fi una. Viața voastră spune ce sunteți. Cercetați-vă în oglinda lui Dumnezeu în timp ce ne rugăm și întrebați: „Cum arăt în dimineața aceasta?”

(În adunare are loc o vorbire în limbi și proorocie.)

Eu m-am îndepărtat mult de Dumnezeu,
acuma mă întorc acasă.

Deschide brațele dragostei Tale, DOAMNE, eu vin
acasă.

Vin acasă, vin acasă ...

În timp ce cântați mai departe, vreau să vă întreb ceva. Există un loc în inima voastră care este întunecat prin păcat? Dacă este așa: acum, chiar acum este timpul să vă lepădați, atât timp cât mai este har. Eu sper că nu este prea târziu. Eu sper că nu este încă așa. Dar nu este posibil?

Ascultați ce spune Duhul Sfânt în mijlocul nostru, după ce am terminat cu predica. Este un glas care vi s-a adresat vouă. Dacă mai aveți vreo umbră în viața voastră - nu vreți să veniți acum la altarul acesta în timp ce cântăm mai departe, chiar acum? Dacă aveți o povară, dacă mai este vreo pată, nu amânați mai departe. Eu sper și mă încred că nu este încă prea târziu, dar într-o zi va fi așa; s-ar putea să se întâmple astăzi.

DOAMNE, eu vin acum!

Atât timp cât mai puteți respira - dacă totuși oamenii care au primit benzile ar putea vedea ce se întâmplă aici. Ei vin de peste tot, se strâng unii lângă alții și plâng. S-ar putea să se împlinescă în timpul acesta vedenia pe care am văzut-o pe când eram copil? Este acesta ceasul? Este acesta timpul în care apar aceste creaturi neplăcute din iad pe pământ?

În jurul altarului și pe coridoare este totul plin. Dacă nu vă aflați printre sutele de la altar sau pe coridoare, atunci ridicați-vă simplu și spuneți: „Eu mă ridic și mă rog pentru ca oamenii să știe.”

Îngenunchiați sau faceți ce vreți. O, acum nu mai șade nimeni, peste tot oamenii stau în picioare. Am voie să spun aceasta: Dumnezeu

să ne ocrotească, Dumnezeu să ne ocrotească pentru ca ceea ce spun eu acum să nu se fi împlinit deja. Fie ca fiecare să înțeleagă. Dumnezeu să ne ocrotească, eu mai am copii care nu au intrat încă. Eu am două fiice și un fiu. Eu am frați. Eu am rudeni care nu au intrat încă. Dumnezeu să ne păzească ca harul să nu fie deja luat de la noi, ca toate acestea să fie numai o amăgire.

Mai există har, DOAMNE? Lasă-mă să fiu greșit în această apreciere. Nu o lăsa să se întâmple deja în acest timp; să nu fie încă și să mai fie salvați oameni. Admite, DOAMNE. Eu mă rog și îți predau ție acești ascultători în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Rugați-vă acum toți. Ce este dacă ar fi acum? Eu nu știu dacă este așa, dar ce este dacă ar fi acum? Rugați-vă fiecare în felul vostru. Rugați-vă cum vreți să vă rugați. Ce este dacă ar fi adevărat? Ce am face atunci, prieteni? Ce am face atunci?

Ce se va întâmpla? Rugați-vă acum toți. Rugați-vă așa cum doriți. Strigați simplu către Dumnezeu, așa cum simțiți. O, Dumnezeule!

Deschide larg brațele dragostei Tale.

O, DOAMNE, eu vin acasă.

DOAMNE, deja demult am vrut s-o fac. Am așteptat prea mult DOAMNE? A trecut deja? Dumnezeule, deschide brațele dragostei Tale și primește-mă. Ceva este în inima mea care se roagă, DOAMNE. Deschide-le încă o dată. Dacă numele meu este în cartea vieții Mielului, vorbește-mi acum, DOAMNE. Lasă-mă să o primesc acum. Te rog, O, Dumnezeule. (Fratele Branham cântă.)

Biblia spune că atunci când ei Îl vor recunoaște pe Isus, vor plânge ca și cum l-ar fi ucis pe întâiul lor născut. Voi care sunteți afară în mașinile voastre și ascultați prin radio, voi care stați în jurul clădirii, mulți și-au rezemat capul de clădire, spuneti: „DOAMNE, Dumnezeul meu, ai milă de mine.” Fiți sinceri, prieteni. Gândiți-vă în ce timp trăim și unde am ajuns.

(Fratele Branham cântă.)

DOAMNE Isuse, eu am făcut-o cât am putut de bine. Eu am făcut totul cum am putut. Îngăduie, DOAMNE, ca ușa harului să mai fie deschisă, căci aici sunt sute, într-adevăr sute care Te caută. Ia fiecare pată a păcatului, DOAMNE, și adu-i astăzi înăuntru. Eu mă rog din toată

inima pentru că vedem că nu vorbește numai cineva despre aceasta. Conform Scripturii vom fi aduși înapoi în ceasul acesta.

Vedenia pe care am avut-o ca băiat când i-am văzut pe oameni în starea aceasta - astfel eu mă gândesc la iad, de parcă ar fi fost luat harul de pe pământ și iadul ar fi aici, Doamne - și oamenii sunt în starea aceasta îngrozitoare. Dumnezeu Atotputernic, eu mă rog ca Tu, O, Dumnezeule, să reverși binecuvântările Tale peste această adunare aleasă, ca să primească o slujbă de mărturie pentru cei veșnic pierduți, așa cum a avut Lot, cum a avut Noe, cum a avut Isus. Fiecare să fie pecetluit în Împărăția lui Dumnezeu și să depună mărturie despre Isus Hristos, că El este același ieri, astăzi și același în veci. Admite, DOAMNE. Primește cerințele noastre, căci noi Te implorăm în Numele lui Isus. Rugați-vă acum cum vreți. Să nu vă grăbiți! Să nu vă grăbiți! Poate sunteți ultimul al cărui nume este scris în carte.

(Fratele Branham cântă.)

Păstorul se va ruga acum cu voi în timp ce sunteți în rugăciune.

(Fratele Neville se roagă.)

DOAMNE eu mă rog acum ca TU să-i mântuiești pe Becky, Sarah și pe Joseph. DOAMNE, nu lăsa să li se întâmple aceasta copiilor mei. Nu lasă să li se întâmple aceasta fraților și surorilor mele. Îngăduie aceasta, DOAMNE. Noi nu știm, dar vedem, DOAMNE. Este chiar acum un semn înaintea noastră care ar trebui să ne cutremure? Îngăduie, DOAMNE. Atrage-ne repede pe toți acum la Tine, DOAMNE. Noi Te iubim, noi avem nevoie de Tine. Lasă să se întâmple, Tată.

Duhul Sfânt să ne mângâie acum în inimile noastre. Noi ne rugăm ca noi să putem fi martori pentru Tine în ceasul acesta, căci noi știm că trebuie să se întâmple aceasta. A fost spus dinainte în toate epocile și noi trebuie să recunoaștem că suntem în timpul de sfârșit când vedem că apar aceste semne.

Nouă ne este spus de mulți ani și noi știm că se va întâmpla aceasta. Acum o vedem înaintea ușii noastre. Marea și puternica mânia a lui Dumnezeu se mișcă pe străzi și îngerul morții îi prinde pe cei netăiați împrejur la ale căror uși nu este sânge. Ei sunt morți, deși trăiesc mai departe: fără har, fără Dumnezeu și nu pot fi mântuiți niciodată.

O, Dumnezeule, noi îți mulțumim pentru toți aceștia care sunt

mântuiți. Ce binecuvântare mare este pentru inimile noastre că ne aflăm în și sub sânge, în timp ce ultimul Înger merge prin țară și îi caută pe acei care nu sunt sub sânge. Ei au murit fără har.

În aceasta consta ultima tragere a lui Moise. Mai întâi el i-a vorbit Israelului ca bărbat tânăr; a doua oară el s-a dus acolo să-i elibereze; a treia oară a adus ultimul mesaj. Minunile s-au întâmplat. Moise împreună cu cei salvați se aflau pe drum spre țara făgăduită. O, Dumnezeuule, ai milă. Eu mă rog în Numele lui Isus.

Acuma vreau să vă întreb ceva: voi care vă rugați, voi care simțiți că Dumnezeu a avut milă de voi; voi simțiți că sunteți în Împărăția lui Dumnezeu; voi simțiți că ați fost anorați. Voi aveți credința în Hristos și credeți că sunteți creștini; voi sunteți născuți din nou și știți că sunteți creștini, și fără îndoială că sunteți. Eu aș dori ca toți să se ridice - voi, care credeți că aveți parte de har. Voi sunteți creștini, voi credeți că sângele v-a uns inimile voastre și că fiecare păcat v-a fost iertat.

A fost foarte greu să vorbesc cu voi despre aceasta. Eu sunt așa de mulțumit că văd oameni de peste tot. Eu nu știu dacă este deja așa, dar într-o zi va fi așa. Trebuie să se ajungă acolo. S-ar putea să fie acum. Lumea va face în toate punctele tot așa mai departe. Vor mai veni oameni la altar, se vor mai face chemări, dar nu le va mai ajuta la nimic. Va fi prea târziu. Va fi trecut. Nu va mai fi har, gândiți-vă la aceasta. „și templul s-a umplut cu fum.” „Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!” Atunci nu mai există har. Când ia Mielul cartea, atunci are loc. Asta este tot și se pare că ar putea fi deja. Poate mai avem o zi. Poate este astăzi ziua aceea, poate este mâine. Poate seara aceasta este ultima. Poate acesta este ultimul an. Eu nu știu, prieteni. Eu vă spun că nu știu. Nu se va spune niciodată, dar atunci când Dumnezeu îl va lua pe ultimul al cărui nume este scris în cartea vieții și îi mântuiește, atunci este timpul.

Vedeți, în nici un caz nu pot fi mai mulți. Nu se poate să fie mai mulți. Atunci este încheiat. Câți știu că este adevărat? Este adevărul. Eu văd ascultătorii pentru care predic, pe care i-am avertizat în toți anii aceștia. Eu văd că am adus un mesaj ca acesta în felul unui laic.

Gândiți-vă, eu o spun așa ca să înțelegeți - în felul simplu. Mai multe lucruri ar putea să vă aducă în încurcătură, de aceea le-am lăsat de-o parte. Eu simt că trebuie s-o fac, căci eu nu sunt sigur, și dacă nu sunt sigur unde calc, trebuie să merg atent. Asta am vrut numai să spun.

Ascultați. Nu sunteți fericiți? S-ar putea să fie ceva mai mare la care va gândiți că ați putea face în viața voastră? Ce este dacă este trecut? Ce ar fi dacă s-ar fi întâmplat deja totul? Voi spuneți: „Frate Branham, poate ...”

Da, eu știu. Ei ar putea să facă așa mai departe. Ei au făcut-o o dată. Eu am explicat și am dovedit cu Scriptura. Pământul s-a învățat mai departe, dar se întâmplase deja. Prin nebunia predicării, cei pierduți vor fi salvați. Pentru oameni este o nebunie, deși este înțelepciunea lui Dumnezeu. Dumnezeu este Duh, El lucrează în mod spiritual și face minunile Sale într-un mod minunat. Dar noi suntem numai oameni; noi suntem mărginiți. Noi nu știm. Noi privim numai spre ceea ce putem vedea. Dar este ceva în noi.

Dacă merge cineva afară din camera aceasta și nu a văzut niciodată în viața lui lumina zilei, ați ști totuși că ați ieșit din camera aceasta la lumina soarelui. Atunci ar fi cald și voi ați putea simți. Voi ați ști, chiar dacă nu ați avea un alt simț în corpul vostru și nici nu ați putea vedea.

Chiar dacă nu ar mai există nici o posibilitate să vedeți iarba verde și natura pentru că nu aveți lumina ochilor, totuși voi ați ști că vă aflați în apropiere de ceva. Și simțământul vostru v-ar spune aceasta. Asta o știți. Dacă aș încerca să vă zic: „Sunt razele soarelui. Sunt arătate lucruri.” atunci ați ști că este acolo pentru că puteți simți. Așa este?

Noi știm că Hristos este aici. Poate voi nu îl vedeți cu ochii voștri, poate nu. Dar pe baza vedeniei vă spun că El este aici. Noi simțim. Noi știm că este ceva aici care nu poate fi cuprins de simțurile noastre, numai duhul cuprinde că Hristos este aici. Eu simt că El ne-a eliberat. Eu simt că numele noastre sunt scrise în cartea Sa. Eu cred că noi am fost mântuiți prin sângele Mielului. Eu vă iubesc și știu că voi vă iubiți unii pe alții.

Binecuvântat să fie legământul,
care ne unește în DOMNUL.

Legăți de mâna de dragoste a lui Hristos,

să rămâneți tari până vine El.

Asta ar trebui să simțim întotdeauna unii pentru alții; noi trebuie. Așa ar trebui să simțim întotdeauna unii pentru alții, căci dacă ne iubim unii pe alții, îl iubim pe Dumnezeu. Puteți să-L urâți pe fratele vostru pe care-l vedeți și să spuneți că-l iubiți pe Dumnezeu pe care nu-L vedeți? Trebuie să ne iubim unii pe alții. Nimeni nu are o dragoste mai mare decât cel care își dă viața pentru dușmanii Săi ca să devină prietenii Săi.

O, cunoașteți voi cântarea „Binecuvântat să fie legământul”? Nu este minunată?

Binecuvântat să fie legământul. Poți să ne dai tonul pentru aceasta, sora? Cânta un pic înainte. Ce ar fi dacă este trecut? Ce ar fi dacă vine acum a treia tragere ca să le fie predicat celor pierduți? Ce ar fi dacă acum s-ar potrivi toate tablourile simbolice și noi am fi incluși? Dacă suntem înăuntru! Nu ar fi minunat? Ce părtășie!

Binecuvântat să fie legământul,

care ne unește în DOMNUL.

Legați de mână de dragoste

a lui Hristos,

să rămâneți tari până vine El.

Ce este? O comunitate cu semeni. Să vină Împărăția Ta, să se îplinească voia Ta. vedeți, ei încearcă să facă din Dumnezeu un aducător de noroc sau un lacheu:

„Dumnezeule, fa asta și cealaltă.”

Isus a spus: „Rugați-vă: „Să vină Împărăția Ta, să se facă voia Ta precum în cer și pe pământ.” Atunci cerul se apleacă spre noi și noi suntem transpuși în cer. Noi suntem acum în locuri cerești în Isus Hristos. Noi toți credem că acest mesaj este adevărul: că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne-a mântuit. Să închidem acum ochii și să ridicăm mâinile în timp ce cântăm încă o dată:

Binecuvântat să fie legământul,

care ne unește în DOMNUL.

Legați de mână de dragoste

a lui Hristos,

să rămâneți tari până vine El.

Nici unul să nu zâmbească. Acesta nu este un timp de zâmbit. Cu o sinceritate adâncă, în timp ce este cântată cântarea, vrem să-i dăm

mână cuiva de lângă noi și să spunem: „Dumnezeu să te binecuvânteze, pelerin creștin.” Plin de sinceritate! Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Neville. Acum vrem să ne ridicăm mâinile spre El.

Dacă aici ne despărțim,
o durere adâncă simțim,
dar uniți în Duhul rămânem
și spre cer călătorim.

Să ne aplecăm capetele. În momentul acesta nu știm ce ne aduce viitorul nu știm dacă a trecut. Eu nu știu, nu pot să spun. Dar cu privire la lucrurile pe care le-am spus azi dimineață, să ne rugăm împreună rugăciunea pe care ne-a învățat DOMNUL. Chiar dacă este așa: Vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta. Să o facem împreună.

Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfînțească-Se Numele Tău
vie Împărăția Ta;
făcă-se voia Ta,
precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi;
și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm greșiților noștri;
și nu ne lasă duși în ispită,
ci izbăvește-ne de cel rău.
Căci a Ta este Împărăția
și puterea și slava în veci. Amin!

Cu inimile aplecate - Biblia spune că după cântarea de slavă au ieșit afară. Gândiți-vă, când ei au făcut aceasta în Scriptură, s-a întâmplat pentru că ei au răstignit a doua tragere din slujba DOMNULUI nostru și tragerea a treia era pe cale să vină. Câteva ore după aceea El a plecat spre iad și le-a predicat celor osândiți care au refuzat harul.

Credința mea privește spre tine,
TU Mielule de pe Golgota ...

DOMNUL să vă binecuvânteze și soarele harului să strălucească peste voi. El să vă dea viața veșnică și să fie cu voi în lumea aceasta și în cea viitoare. Fie ca voi să-I slujiți în viața veșnică care va veni prin erele

timpului.

Dacă acesta este timpul și noi am ajuns acolo, atunci nu îmi este rușine de ceea ce am predicat. Dacă fiecare predicator va sta acolo pentru judecată împreună cu ascultătorii lui, așa cum am văzut în viziune, atunci sunt mulțumit pentru Evanghelia pe care au predicat-o Pavel și ceilalți. Eu sunt fericit pentru voi. Eu sunt fericit pentru că L-ați primit pe Hristos ca Mântuitorul vostru. Iubiți-L și rugați-vă. Dacă este în voia DOMNULUI, atunci vă voi vedea din nou în seara aceasta la ora 19.00 aici în biserică. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Voi sunteți liberi. Amin.